هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

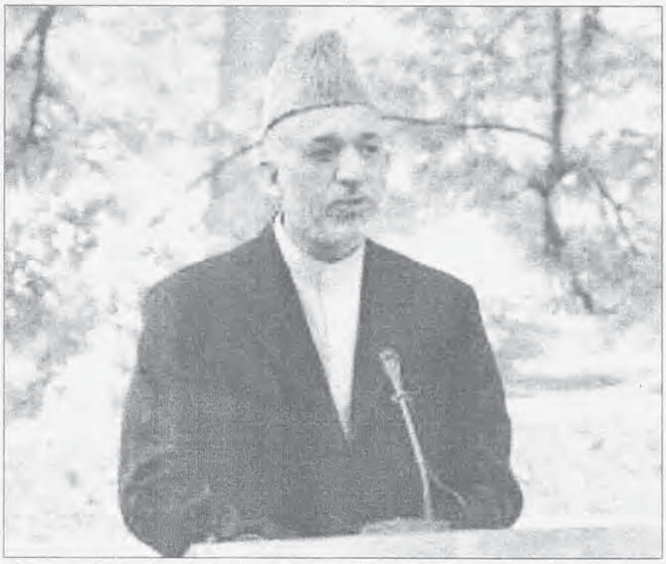
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور هفتم | سال پنجم | شمارهٔ بیست و دوم | چهارشنبه ۲۹ سنبله ۱۳۸۵ | ۲۶ شعبان المعظم ۱۴۲۶ – September 20 , 2006

سفر رئیس جمهور به آمریکا و گفتگوهای مهم

حامد کرزی رئیس جمهوری اسلامی افغانستان که جهت اشتراک در شصت و یکمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، عازم ایالات متحده امریکا شده بود، شام روز یکشنبه به وقت امریکا، وارد شهر نیویورک گردید.

قرار است رئیس جمهورکشور، امروز در مجمع عمومی سازمان ملل متحد خطاب به رهبران و هیأت های عالی رتبه نزدیک به یکصد و پنجاه کشور جهان که در اجلاس امسال مجمع عمومی شرکت کرده اند، در مورد مسایل مربوط به افغانستان، منطقه و جهان سخنرانی نماید.

در حاشیهٔ کار مجمع عمومی سازمان ملل متحد، رئیس جمهور کشور با رؤسای جمهوری فنلند و پولند و ایران و بیل کلینتون رئیس جمهور پیشین آمریکا نیز دیدار و دربارهٔ امنیت و ثبات و بازسازی در افغانستان و مسائل جهان مانند مبارزه با تروریسم با آنان گفتگو می نماید.

در این سفر آقای کرزی ضمن دیدار چند روزه از کانادا و دیدار و گفتگو با رهبران آن کشور دربارهٔ اوضاع افغانستان، دوباره به امریکا بر می گردد و با جورج بش رئیس جمهوری آمریکا و دیک چینی معاون رئیس جمهور و دونالد رامسفلد وزیر دفاع بحث هایی ویژه در زمینهٔ مسائل افغانستان و چگونگی تأمین صلح و امنیت در کشور خواهد داشت.

در این سفر آقای کرزی چنان که اعلان شده است با پرویز مشرف رئیس جمهوری پاکستان و جورج بش نشستی سه جانبه برای جستجوی راه های تأمین و ثبات در افغانستان خواهد داشت.

این جلسه زمانی برگزار می شود که چند روز پیش دربارهٔ اوضاع افغانستان رئیس جمهور پاکستان ژنرال مشرف در جامعهٔ اروپا در بروکسل اظهار نظرهایی کرد که شدیداً از سوی دولت افغانستان مورد انتقاد قرار گرفت.

او در سخنرانی اش در جامعهٔ روپا حساب طالبان را از القاعده جدا کرد و انان را دارای پشتوانهٔ گستردهٔ مردمی در افغانستان و خاصتاً به دلیل پشتون بودن درمیان پشتون ها دانست و گفت که دولت افغانستان را نه القاعده که طالبان مورد ادامه در ص۳

اعلامیهٔ جمعیت اسلامی افغانستان به مناسبت اظهارات پاپ شانزدهم

پاپ هذیان گفته است

پاپ بندیکت شانزدهم در طی سفری که به آلمان داشت در سه شنبه هفتهٔ گذشته سخنرانی یی تحت عنوان "رابطهٔ عقل و خشونت در اسلام و مسیحیت ایراد کرد و در این زمینه سخنان کهنه یی از امپراتور بیزانسی مانویل دوم (۱۳۵۰ – ۱۴۲۵) را بازگفت و طی آن مدعی شد که اسلام برخلاف مسیحیت در امور دین و دنیا به عقل توجه ندارد و برای گسترش دیانتش به خشونت و شمشیر متوسل شده است.

این سخنان پاپ به دو چیز می تواند دلالت کند: به نادانی پاپ دربارهٔ تاریخ و تمدن اسلامی و یا به سوء نیت او.

اگر پاپ این سخنان را باورمندانه گفته است به آسانی می تواند جایگاه تمدنی و عقلانی اسلام و حتی نقش آن را در آفریدن تمدن کنونی اروپا نه از زبان مسلمانان که از زبان بسیاری از دانشمندان منصف غرب دریابد.و در باب جهاد در اسلام باید مطالعه کند که آن نه برای تحمیل اعتقادات دینی بر دیگران که برای دفع شر و تجاوز دیگران و گستردن عدالت و زدودن ستم از مظلومان در اسلام فرض شده است که جهاد رسالت آزاد سازی و عدالت آوری دارد نه اسیر سازی و ستم ورزی. و اگر از سوء نیت آن را گفته است باید بداند که وظیفهٔ او به عنوان رهبر یکی از ادیان بزرگ جهان، صلح سوزی و جنگ افروزی میان پیروان ادیان نیست. به جای اظهار این سخنان برای پاپ بندیکت شایسته این بود که در نقش قدم سلف خود پاپ جان پال دوم کام بردارد و به جای ایجاد تنفر و درگیری میان پیروان ادیان به ویژه مسیحیان و مسلمانان آنان را به گفتگو برای همکاری انسانی و صلح جهانی فراخواند.

بی تردید پاپ بندیکت با بازگفتن این سخنان سخیف مقامش را از جایگاه یک رهبر روحی و دینی مسیحی به سطح یک امپراتور مستبد قرون وسطایی اروپا پایین آورده است

هرچند پاپ بندیکت و سخنگویانی از واتیکان در پی واکنش های مسلمانان در سراسر جهان اظهار از گفتن این سخن تأسف کرده اند. اما پاپ باید این سخنان شنیع را با صراحت لهجهٔ خودش محکوم کند و از مسلمانان جهان معذرت بخواهد و برای بازگردانیدن فضای تفاهم و آشتی میان مسیحیان و مسلمانان راه پاپ فقید، پاپ جان پال دوم را در پیش گیرد و گام در جهت تحقق استراتژی های غیر انسانی نگذارد.

جمعیت اسلامی افغانستان

دفتر مرکزی / کابل

ناتو و چشم انداز صلح درافغانستان ص۲

دکتر اشرف غنی امیدوار است دبیر کل سازمان ملل شود

مدت زمانی است که آقای اشرف غنی احمدزی رئیس دانشگاه کابل و وزیر مالیهٔ پیشین خود را به مقام دبیر کل سازمان ملل متحد نامزد کرده است. قرار است این نامزدی آقای احمدزی از سوی رئیس جمهور کشور به روز دوشنبه ۱۸ سپتامبر در نیویورک تأیید گردد و به گونهٔ رسمی به شورای امنیت سازمان ملل متحد داده شود.

این بار پس از قارهٔ آفریقا نوبت به آسیا رسیده است تا این مقام جهانی را به دست آورد.

آقای اشرف غنی احمدزی هفتمین نامزد این مقام از کشورهای آسیایی است. شش تن دیگر از این کشورها پیش از آقای احمدزی ثبت نام کرده اند که پنج تن آنان "نانکی مون" وزیر امور خارجهٔ کوریای جنوبی و "شیشی تارر" نویسندهٔ هندی و معاون کنونی دبیر کل سازمان ملل در امور روابط عمومی، و "شورا کیارت ساتی راتای" معاون نخست وزیر تایلند، و زید رعد زید الحسین سفیر اردن در سازمان ملل متحد، و جایانتا داناپالا، معاون پیشین سازمان ملل در امور خلع سلاح از کشور سریلانکا، به اساس ارزیابی غیر رسمی سازمان ملل از لحاظ شانس برنده شدن به ترتیب در مقام های اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم قرار دارند.

اما آقای اشرف غنی احمدزی به مطبوعات غربی گفته است برای برنده شدن اطمینان دارد و او دلیل این اطمینان را آراء و نظریات ویژهٔ

لیسه های افغان ـ ترک آوردگاه هوش های بلند

مصطفی شهری

۵۵۰۰ شاگرد در امتحان کنکور امسال افغان ـ ترک در کابل شرکت ورزیدند

روز جمعه ۲۴ سنبله ۵۵۰۰ دانش آموز صنف هفتم از مکاتب شهر کابل جهت ورود به لیسهٔ افغان ـ ترک در این شهر وارد دور اول امتحان کنکور شدند تا پس از سپری کردن سه دور امتحان ۱۲۰ تن آنان وارد این لیسه شوند.

لیسهٔ افغان ـ ترک شهر کابل در سال گذشته نیز ۱۲۰ شاگرد جذب کرده بود که در مرحلهٔ نخست امتحان کنکور آن ۶۲۰۰ دانش آموز شرکت ورزیده بودند.

مؤسسهٔ افغان ـ ترک یک نهاد [illegible] دراز در برخی از کشورهای جهان در زمینهٔ تعلیم و تربیت فعالیت می کند.

این مؤسسه فعالیت های خود را در افغانستان در سال ۱۳۷۴ از شهر شبرغان مرکز ولایت جوزجان در شمال [illegible] اکنون به شمول کابل در پنج شهر بزرگ افغانستان، کابل و قندهار و هرات و مزار و شبرغان فعالیت دارد. تنها در کابل دو لیسه یکی برای پسران و یکی هم برای دختران که دومی به تازگی [illegible] ادامه در ص۸

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر: دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کابل- چهار راهی زنبق ـ هتل و رستورانت زنبق طلائی صندوق پستی: ۲۲۶
شمارهٔ تلفن: ۷۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahid1357.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

نویو پوښتنوته زاړه ځوابونه مه وایئ!

اجر الدین اقبال

داسې ورځ او ساعت به نه وي، چې رسنی په هېواد کې د ځانمرګو برېدونو، وژنو، د يوې سيمې نيولو، بيرته خوشې کولو او د دې په څير ناخوالو پيښو خبرونه نه خوري

دا ډېره د غور وړ ده، چې نږدې له پنځو کالو وروسته بيا هم هغه دوران ته ور نږدې کېږو، چې د تېروالو ځواکونو په مټ ترې هېواد راووت.

دولتي رسنۍ، بوازې همدا خبره کوي چې د بهرنيو لاسوهنه ده، پر دولت ځيني نيوکې کوونکې، ټوله پړه پر دولت اچوي او د خپلو ځانګړو ګټو لپاره اور لړومي وهي. ائتلافي ځواکونه او ځيني بهرني جنرالان او په دوی پوری اړوند رسنۍ هم داسې يو ډول دريځونه نيسي او خپل خيالات څرګندوي. چې انسان انګيرۍ چې د مشورې سرتړې ورك شوې دي. او يايې ځان ناګاره کړی دی.

خبره چې هر څنګه وي او هر څنګه خبرې چې پرې کيږي خو زمونږ په هېواد کې اوږد دی. زمونږ هېوادوال شهيدانېږي زمونږ خوبندې کونډې، بوری او وراړې کيږي، زمونږ بچيان يتيمان کېږي، او د نسلونو ناخوالي يې مونږ ته راپاتې کيږي.

اوس چې تپ ناسور شوي غوندې بربښي او د ټولو (د تنيو او بهرنيو، پوکنی پخې شوي دي او مقابل لورې هر چيرې ګواښ پيښولای شي: نو ايا دا به ښه نه وي چې د نظر خاوندان د دې غمېزې د حل لپاره خپلې طرحې را وړاندې کړي او نويو پوښتنوته د شرايطو په پام کې نيوو سره ځوابونه ورکړي، د ابن خلدون وينا ده: د هر تمدن زوال له هغه ځايه پېلېږی چې نويو پوښتنوته هماغه زاړه ځوابونه زمزمه کوي. او زمونږ د هېوادني يو متل په مصداق چې د فلاني "تننه تننه" نه خلاصيږي.

که حالات او دريځونه په همدې ډول وي؛ نو ډېرو ته اټکل کېدونکيو ناخوالوته بايد سترګې پر لار اوسو او که مونږ ته په ربښتيا هېواد ګران وي او خپلې قومي، سمتي او ژبني او تنظيمي ګټې تر ملي ګټو ټيټې بولو، نو راځئ چې په رسنيو کې د اوسنيو ستونزو د حل لپاره پر يو ګډ ملي تبليغاتی کمپاين لاس پورې کړو.

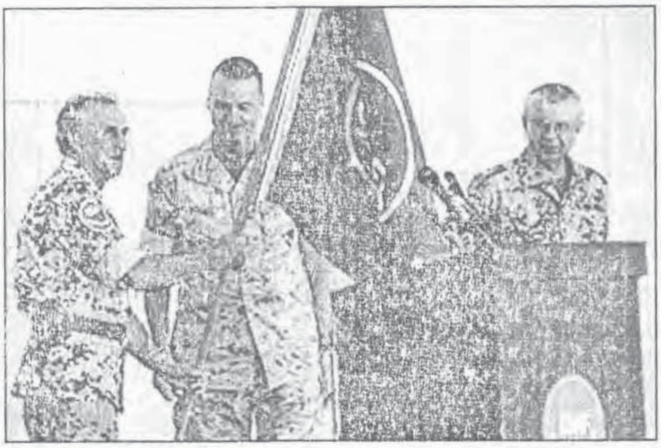
نظريات په ښه نيت واورو، او په اخلاص خبره غوټه کړو او د خپل هېوادني دود له مخې په کار لاس پورې کړو.

د هېواد د تاريخ له مطالعې نه څرګندېږي چې د کړکېچ په دوران کې په نظام جوړونه او ثبات راوستو کې ګاونډيان اغېزمن وو؛ نو دا به څومره ښه وي چې په خپلو طرحو کې په يو لړ داسې مسايلو وګړېږو، چې له ګاونډيانو سره اړيکې سلېښت واخلي. کليشه يي خبرې يوې خواته کړو. د غسې له بهرنی ځواکونو سره مونږ هم تعريف شوي اړيکې ولرو، او داسې نه وي، چې مونږ د نورو داستراتيژيکو ګټو ډګر و اوسو.

له دولت، ولسي جرګې، مشرانو جرګې، دملی پخلاينې له کميسيون، ټولو رسنيو جهادي او غير جهادي تنظيمونو، ملې سپين ږيري روښانفکرانو او ټولو چيزفهمانو څخه مو هيله ده، چې په هېوادنی سوچه مينه له اوسني ستر کړکيچ نه د وتو لپاره په فکر کې شي او د چوکې، بلند منزل جوړولو، پيسو راټولو له فلانی بهرنې مقام سره اړيکو او په نورو داسې لس ګونو دامونو کې چې راګيريو او له دې کړکيچ نه يې غافل کړي يو راووځو، چې په دې توګه به مونږ خپل ملي او ديني مسوولیت تر سره کړی وي.

ناتو و چشم انداز صلح درافغانستان

ابوبکر سبزوار

زمانی که ناتو تصمیم به اعزام نیرو به افغانستان گرفت، هرگز گمان نداشت که در کشوری که سالها تجربهٔ تلخ جنگ را پشت سر نهاده است، مردم توانی برای تمایل به خشونت های بیشتر داشته باشند. طالبان به سختی شکست خورده بودند و مجاهدین سابق که نیروهای امریکایی را در جنگ علیه طالبان یاری داده بودند، سلاح بر زمین نهادند و تلاش داشتند تا به نیرویی در صحنهٔ سیاسی مبدل گردند.

جمعی هم بنام تکنوکرات از غرب، آمدند و از خوان طایی که با کمک های جامعهٔ جهانی در این کشور گسترده شد، بهره یی به تمام و کمال بردند. دولت جدید در فساد اداری گوی سبقت را از همه کشورها در جهان در ربود.

نیروهای امریکایی در مناطقی که در گذشته خاستگاه طالبان بود، در جستجوی رهبران القاعده وطالبان، با فشار بر روستا نشینان، آنان را برسر خشم اوردند. مردم که گمان داشتند با تحولات جدید دیگر زمان پیشرفت و شادکامی فرارسیده است، کسانی که به امید یک زندگی بهتر به حامد کرزی رای دادند، به زودی متوجه شدند که با دولت ناکارآمدی سروکار دارند که دربرابر خارجیان سخت بی اراده و ناتوان است.

طالبان دوباره باقدرت سربلند کردند و این وضع با توجه به اشتباهاتی که هم از جانب دولت وهم ازطرف، جامعهٔ جهانی صورت گرفت، از قبل قابل پیشبینی بود.

سیاست گذاران دولت ما که عادت دارند بار همه مشکلات را به دوش پاکستان بیندازند، با تکرار و تاکید به نقش پاکستان در اوج گرفتن ناامنی ها، به جامعهٔ جهانی چنین تفهیم نمودند که اگر پاکستان بخواهد، مشکل ناامنی در افغانستان در کوتاه مدت قابل حل است و برعکس اگر دولتمردان این کشور نخواهند، این هدف هرگز برآورده نخواهد شد. به این طریق به زعم خود شان سعی در تحت فشار قرار دادن پاکستان از طریق جامعهٔ بین المللی نمودند. سیاستمداران پاکستانی که سابقهٔ طولانی در تعامل با غرب دارند، تا حدی این فشار را احساس کردند. آنها دو راه در پیش داشتند: یا واقعا تسلیم فشار ها گردیده و به صورت صادقانه سهم خود را در تأمین امنیت در افغانستان ادا کنند. در این صورت همگام با ایجاد صلح و ثبات در افغانستان، نقش پاکستان به عنوان کشوری که تا کنون از بحران در منطقه تغذیه کرده و از این راه مورد توجه و حمایت غرب بوده است، تضعیف گردد.

راه دیگر این بود که ناامنی در افغانستان به سطحی گسترش یابد که جامعهٔ جهانی از کنترل آن عاجز بماند و به این نتیجه برسد که پیروزی غرب در افغانستان بدون تأمین مقاصد پاکستان در این کشور بحران زده ناممکن است. البته در این کار سیاستمداران ما با شکایت از پاکستان در هر گردهمایی و هر کنفرانسی، بدون درنظر داشت این نکته، نقش پاکستان را در این بحران برجسته تر ساختند و به جانب دیگر این قضیه کمتر توجه شد که این موضع گیری مصرانه می تواند دولت افغانستان را در نظر جامعهٔ جهانی، بی کفایت و فاقد برنامه جلوه دهد.

رئیس جمهور کرزی اصلا به نقش عوامل داخلی در بحران افغانستان اعتقادی ندارد و حتی گسترش کشت کوکنار در کشور را هم به عوامل خارجی نسبت می دهد و به این ترتیب به جامعهٔ جهانی تفهیم می کند که هر مشکل داخلی این کشور ریشه در خارج دارد و ما در این میان هیچکاره ایم. در پیش گرفتن چنین سیاستی این خطر را در قبال دارد که غرب مآل اندیش شاید سرانجام به این نتیجه برسد که به جای قبول این همه مشکل در افغانستان و مصرف بی حاصل روی یک دولت ناکارآمد، این پروژه را بار دیگر به پاکستان بسپارد؛ زیرا برای غرب اهداف خودش در قدم اول اهمیت قرار دارد نه منافع مردم افغانستان.

افغانستان هیچ استراتژی مشخصی برای بیرون رفت از این بحران ندارد. همه تلاش ها فقط در یک جهت متمرکز است و آن این که امریکا در نقش یک برادر بزرگتر برای دو کشور، پاکستان را گوشمالی بدهد تا از ایجاد مزاحمت برای برادر بیمارش افغانستان دست بردارد. تلاشی که تا کنون بی ثمر بوده است و در آینده نیز امید ثمری از این سیاست نباید داشت.

نشانهٔ آشکار از بی برنامگی دولت را می توان در سخنان حامد کرزی به روشنی مشاهده کرد که یک روز از تفاهم با طالبان سخن می گوید وروز دیگر طالبان درگیر جنگ را تروریست هایی می خواند که نمایندهٔ هیچ کسی نیستند و باید از میان برده شوند. این درحالی است که دولت و نیروی های خارجی در افغانستان با همین گروه از طالبان مشکل دارند نه با طالبانی که اکنون در صف طالبان

اگر در پنج سال گذشته به جای مصرف در بخش هایی که از آن هیچ ثمری عاید مردم نشد به ساختن اردوی ملی توجه جدی مبذول می گردید، شاید امروز ابعاد مشکل به این گستردگی نمی بود. اکنون هم برای دولت افغانستان بایسته همین است که برای امنیت پایدار و دفاع مستمر از ثبات و حاکمیتش به تهیهء نیروهای توانای خودی بپردازد و از شرایط موجود ملی و بین المللی برای این مهم بهره جوید

بودند، امروز در گوشه یی پناه گرفته اند. اگر هزاران تن از این دسته طالبان به پروسهٔ صلح بپیوندند و دستار هایی را که آقای مجددی به آنان به عنوان هدیه عنایت می فرماید به سر کنند، در خشونت ها تغییری وارد نخواهد شد.

سخنان پرویز مشرف حاکم نظامی پاکستان در مورد طالبان افغانستان دقیق ترین طرز بازی با جملات بود که یادآور نوعی صنعت ادبی (المدح بما یشبه الذم) است. یعنی سخن وی در ظاهر انتقاد از طالبان و در ماهیت مدح طالبان بود. وی گفت که طالبان برای افغانستان از القاعده به مراتب خطرناک ترند زیرا ریشه در میان مردم دارند. وی طالبان را نیروی پشتون معارض با دولت افغانستان خواند. این درحالی است که استاد ربانی در جریان سفر اخیر مشرف به کابل در اشاره به موارد خطا های دولت پاکستان در رابطه به افغانستان به وی گفت که یکی از اشتباهات دولت پاکستان در مورد افغانستان این است که زمامداران این کشور با دید قومی به افغانستان می نگرند در حالی که ما در مورد کشور شما چنین نکرده ایم. ما به پاکستان از دید قوم پنجابی، سندی، پشتون یا بلوچ نمی نگریم. ما برعکس شما، پاکستان را ملتی واحد می دانیم. جالب است که مشرف این سخن را در ظاهر تأیید کرد اما با سخنان او در بروکسل برای جامعهٔ اروپا مشخص است که پاکستان مصرانه قصد رفتن

***

حامد کرزی در طول پنج سال گذشته تلاش داشته است تا با امضای قراردادهای همکاری طویل المدت استراتژیک و غیر استراتژیک با این و آن، تضمینی برای ادامهٔ حضور خارجیان در کشور و در نتیجه تضمینی برای تأمین صلح و ثبات در کشور به دست آورد غافل از این که اگر دولت نتواند اعتماد مردم را جلب نماید، حضور نیروهای خارجی نمی تواند تضمینی برای صلح وامنیت در کشور باشد.

باب دهوب شیفر دبیر کل پیمان ناتو در سفر اخیر خود به افغانستان، توافقنامه یی را با حامد کرزی به امضا رسانید. امضای این توافقنامه که به خواهش دولت افغانستان صورت گرفته است بیشتر می تواند یک اطمینان خاطر به دولت افغانستان برای دوام حضور نیروهای ناتو در افغانستان باشد اما نباید فراموش کرد که این نیروها از کشور های غربی آمده اند که دولت ها در آن کشورها تابع افکار عمومی اند. اگر همین امروز اسامه بن لادن دستگیر یا کشته شود، یا اگر تلفات این نیروها افزایش یابد، بسیار محتمل است که افکار عمومی در آن کشور ها خواهان بازگشت سربازان به کشور های شان گردد. دولت های این کشورها نمی توانند به رأی وتصمیم خود، مانند اتحاد شوروی صدها هزار سرباز به کشوری بفرستند و جان سربازان را به خطر بیندازند.

اگر نیروهای موجود ناتو در افغانستان دوبرابر هم شوند، برای تامین امنیت در جنوب کشور کافی نخواهند بود و فراموش نکنیم که در دوران اشغال افغانستان توسط اتحاد شوروی، از حدود دوصد هزار سرباز کارآزمودهٔ ارتش سرخ مستقر در افغانستان، بیش از نیمی از آنان در جنوب مستقر بودند. ارتش افغانستان نیز در آن زمان از توان رزمی مناسبی برخوردار بود و در عین حال در این مناطق هزاران کمونیست وملیشه نیز مسلح و درگیر جنگ با مجاهدین بودند. در آن زمان چنان نیرویی قادر به بستن مرز با پاکستان و درهم شکستن مجاهدین نشد. در مقایسه با آن نیرو، ناتو نیروی بسیار اندکی در این مناطق مستقر کرده است که با توجه به ابعاد ناامنی ها به هیچ صورت بسنده نیست. این تصور نیز غلط است اگر ما گمان کنیم که خارجیان حاضر خواهند بود برای مدت طولانی از امنیت در این کشور دفاع کنند. وقتی ملتی نتواند خود از خودش به دفاع برخیزد، هیچ نیروی خارجی برای مدت طولانی قادر به دفاع از آنان نخواهد بود. زیرا دهها سال قبل دوران قیمومیت در جهان به سر آمده است.

اگر در پنج سال گذشته به جای مصرف در بخش هایی که از آن هیچ ثمری عاید مردم نشد به ساختن اردوی ملی توجه جدی مبدول می گردید، شاید امروز ابعاد مشکل به این گستردگی نمی بود. اکنون هم برای دولت افغانستان بایسته همین است که برای امنیت پایدار و دفاع مستمر از ثبات و حاکمیتش به تهیهٔ نیروهای توانای خودی بپردازد و از شرایط موجود ملی و بین المللی برای این مهم

تاریخ وپاپ

وحید مژده

یکی از خصوصیات قابل قدر رهبر پیشین کاتولیک های جهان پاپ جان تلاش در جهت ایجاد تفاهم میان پیروان اسلام و مسیحیت بود پال دوم اما جانشین وی با چنین سخنانی، یاد فتوای جنگ های صلیبی در قرن دوازدهم را زنده کرد

سخنان پاپ بندیکیت شانزدهم رهبر کاتولیک های جهان در سه شنبه هفته‌ء گذشته در مورد دین اسلام و جهاد، عکس العمل های خشم آلود مسلمانان در سراسر جهان را برانگیخت. پاپ که در دانشگاهی در آلمان سخن می گفت، سخن یکی از امپراتوران دور بیزانس در اروپا را ظاهرا از روی یک کتاب قدیمی تاریخ قرائت می کرد. او گفت که پیامبر اسلام برای پیروانش جز خشونت گرایی چیزی عرضه نکرده است. اسلام در جهان به زور شمشیر گسترش یافته و جهاد در اسلام همانا خشونت گرایی است. وی گفت که اسلام دین عقل گرا نیست بلکه دین عقیده گراست.

اگر ما به هر کتابی که در گذشته با انگیزه های خصمانه نوشته شده است استناد کنیم و مطالب آن را حقایق تاریخی به شمار آوریم، دیگر جایی برای مودت و تفاهم میان جوامع بشری باقی نمی ماند. اهل تحقیق و تدبر را عادت محمود بر ان است تا بر تاریخی استناد کنند که بر بنیاد تحقیق بی طرفانه و واقعبینانه استوار باشد. این که بر سخن خصمانه‌ء پادشاه یا امپراتوری برضد دشمنش استناد شود و آن را شخصیتی چون رهبر کاتولیک های جهان به عنوان یک بحث علمی در یک مجمع اکادمیک مطرح سازد، جای تعجب و حیرت دارد.

این سخنان پاپ در جهان اسلام عکس العمل هایی مخالف را برانگیخت. مسلمانان این سخنان را ادامه‌ء سخنانی دانستند که در قرن دوازدهم میلادی علیه مسلمانان گفته می شد و منجر به یکی از طولانی ترین جنگ های مذهبی در تاریخ بشر یعنی جنگ های صلیبی شد. علمای جهان اسلام این گونه اظهارات را نشانه‌ء جهل بزرگترین مرجع مذهبی مسیحیان از اسلام و تاریخ دانستند.

اگر این سخن از جانب یک سیاستمدار بیان می شد، به عنوان یک سخن سیاسی تلقی می گردید و به این پیمانه موجب تحریک احساسات مسلمانان نمی شد. به گونه‌ء مثال قبل از پاپ، جورج بوش از جنگ صلیبی علیه مسلمانان سخن گفته بود که بعدا این سخن ناشی از ناآگاهی وی از تاریخ و تعبیر این مفهوم تلقی گردید. سخنان پاپ از آن جا مهم است که در قرن دوازدهم میلادی هم، فتوای کلیسا موجب شعله ور شدن آتش جنگ های صلیبی به منظور آزادی بیت المقدس از دست مسلمانان گردیده بود.

سخن پاپ در مورد جهاد اسلامی از قول امپراتوری در قرون وسطی و پس از شکست های پیهم اروپاییان از مسلمانان در جنگ های صلیبی، این سؤال را به میان می آورد که آغازگر جنگ های صلیبی کی ها بودند؟ این تجاوز را چه کسانی علیه چه کسانی انجام می دادند؟ آیا کسانی که از سرزمین خود دفاع می کردند تجاوز گر بودند یا آنانی که از اروپا به دستور ارباب کلیسا به دیار مسلمانان می تاختند وآن را غارت می کردند؟

تاریخ شاهد است که از ۱۰۹۹ تا ۱۲۷۰ میلادی، بین اروپاییان مسیحی و مسلمانان شام و فلسطین هشت جنگ بزرگ برای تصرف بیت المقدس و حاکمیت بر فلسطین به وقوع پیوست. این جنگ ها به جنگ های صلیبی مشهور است زیرا هم انگیزه مذهبی داشت و هم جنگجویان برای شناسایی همدیگر به دستور پاپها و انجمن های مذهبی مسیحی ـ که در واقع محرک و مشوق اصلی این جنگها بودند ـ علامت صلیب بر سینه‌ء خود نصب می کردند.

در این جنگها مسیحیان اروپایی گاهی بدون شرکت امراء و سلاطین و گاهی با شرکت نیروی دولت ها و پادشاهان به آسیای صغیر و شام حمله می بردند. در طول این مدت فقط یکبار برای مدت کوتاهی بر بیت المقدس دست یافتند و به نیروی شمشیر، دولتی مسیحی به ریاست(دوک دولرن) تاسیس کردند ولی از جنگ های خود نتیجه‌ء دلخواه به دست نیاوردند. دلیل آن این بود که مسلمانان دفاع از دین و ناموس خود را جهاد می دانستند و هرگز تسلیم نیروهای صلیبی نشدند.

قهرمان مشهور مشرق زمین در این جنگها سلطان صلاح الدین ایوبی از کردان ایوبی بود که بار ها بر تجاوز گران صلیبی به پیروزی دست یافت اما با آنها با کمال جوانمردی رفتار کرد زیرا در اسلام رفتار نیک با اسیران جنگ نیز در جهاد شامل است.

از تجاوز گران صلیبی در تاریخ ریچارد شیردل انگلیسی و لوئی مقدس فرانسه یی بیشتر مشهورند.

پس از دوران جنگ های صلیبی، دوران استعمار گری اروپا فرا می رسد که آسیا و افریقا را تحت سیطره‌ء خود درآوردند. آیا پاپ از خود نمی پرسد که خشونت گرایان چه کسانی بودند، آنهایی که کشور های اسلامی را تحت استعمار خود در آوردند، خشونت کردند یا آنهایی که از خانه و کاشانه‌ء خود دفاع کردند؟ آیا پاپ می تواند سندی از کلیسا ارائه دهد که این نهاد مذهبی در طول تاریخ با استعمارگری و غارتگری اروپاییان مخالفت کرده باشد؟

آیا پاپ منکر این حقیقت است که کلیسا در تمام جنگ های اروپاییان علیه مسلمانان و در مجموع همه‌ء مردم مشرق زمین، در کنار تجاوز گران قرار داشت و به آنان در کشتن غیرمسیحیان و غارت سرزمین های شان انگیزه‌ء مذهبی می داد؟ آیا فراموش کرده ایم که (لرد النبی) فرمانده نیروهای انگلیسی در آستانه‌ء سرنگونی خلافت عثمانی وقتی وارد بیت المقدس شد گفت که امروز سلسله‌ء جنگ های صلیبی به پایان رسید؟

گفته می شد که رهبران کلیسای کاتولیک از میان کشیشان تحصیلکرده، اهل دانش و تحقیق و صاحب مطالعه انتخاب می شوند اما چنین به نظر می رسد که در مورد پاپ بندیکیت شانزدهم این اصل زیاد رعایت نشده است.

اما مسأله‌ء عقیده و عقل و اهمیت آن در جهان مسیحیت و اسلام یا میان ارباب مدرسه و کلیسا بحث دیگری دارد. تاریخ قرون وسطی شاهد این حقیقت است که کلیسا به نام حفظ ایمان مذهبی پیروان مسیح (ع) هزاران انسان را زنده در آتش سوزانید. این افراد گناهی جز این نداشتند که می خواستند علم و کلیسا باهم آشتی نمایند.

در این دور که اروپا شاهد سلطه‌ء بلامنازع ارباب کلیسا بر تمام شئون زندگی مردم است، سواد و خواندن ونوشتن نیز بدعت به شمار می آمد. نادانی چنان غلبه داشت که متصدیان امور کلیسا هم غالباً از سواد بی بهره بودند. چنانچه شارل کبیر(شارلمانی) که در آخر قرن هشتم میلادی تقریبا بر همه‌ء اروپا حکمروایی داشت، علاقه مند ترویج علم بود اما چون خواست به تاسیس مدرسه یی بپردازد، با جستجوی زیاد فقط دو یاسه نفر را برای این کار پیدا کرد. خود در سن کهولت خواندن و نوشتن را فرا گرفت و فرزندان و اعضای خانواده‌ء خود را شخصا سواد آموخت.

در سراسر قرن نهم میلادی در سراسر اروپا تنها یک دانشمند قابل ذکر وجود داشت که (اسکت اریژن) انگلیسی است. در قرن دهم میلادی از علما فقط یک نام قابل ذکر وجود دارد که (ژربر) فرانسه یی می باشد. او یکی از نخستین کسانی است که از علمای مسلمان در اندلس به زبان عربی کسب دانش نمود و در ریاضیات و هیئت و نجوم دارای مقامی شد و چون به فرانسه برگشت، به نشر دانشی که آموخته بود پرداخت. وی در اواخر عمر با لقب (سیلوستر دوم) به مقام پاپی رسید.

بعد از وی دانش پژوهان از سراسر اروپا به سوی اندلس وبلاد اسلامی سرازیر شدند و به آموزش زبان عربی پرداختند. همانگونه که مسلمانان با ترجمه‌ء کتب یونانی به عربی، به منبع مهمی از دانش دست یافته بودند، اروپاییان نیز با ترجمه‌ء کتب عربی به زبان لاتین، در حقیقت کتب دانش را به دست آوردند. کتب به این دلیل به لاتین ترجمه می شد که زبانهای اروپایی هنوز در ادای مطالب علمی عاری از غنای لازم بود. از اینجا می توان مقام عقل را در میان مسلمانان و ارباب کلیسا مقایسه کرد.

گفته می شد که رهبران کلیسای کاتولیک از میان کشیشان تحصیلکرده، اهل دانش و تحقیق و صاحب مطالعه انتخاب می شوند اما چنین به نظر می رسد که در مورد پاپ بندیکیت شانزدهم این اصل زیاد رعایت نشده است. یکی از خصوصیات قابل قدر رهبر پیشین کاتولیک های جهان پاب جان پال دوم تلاش در جهت ایجاد تفاهم میان پیروان اسلام و مسیحیت بود اما جانشین وی با چنین سخنانی، یاد فتوای جنگ های صلیبی در قرن دوازدهم را زنده کرد که از وی چنین انتظاری نمی رفت.

سفر رئیس جمهور به آمریکا...

تهدید قرار داده اند. او پیامش این بود که طالبان را با جدا کردن از القاعده نرم تر و قابل قبول برای جامعه‌ء جهانی معرفی کند.

موضع آقای کرزی و دولت افغانستان همواره در مورد بی امنیتی در افغانستان این بوده است که عوامل ضد امنیت در این کشور همیشه از خارج (یعنی پاکستان) منشأ می گیرد و به افغانستان صادر می شود. آقای کرزی پیش از سفر به آمریکا گفت که او در این سفر با دست پر می رود و در باره‌ء تأمین امنیت و ثبات در افغانستان برنامه یی مشخص و شفاف دارد و نیز در خلال سخنانش اشاراتی داشته است به تقسیمات در داخل گروه طالبان، طالبان بد و تروریست که از خارج پیروی می کنند و طالبانی که از خارج پیروی می کنند. احتمالاً این سخنان آقای کرزی و آن سخنان آقای مشرف در نشست سه جانبه‌ء آنان و رئیس جمهور آمریکا بازتاب خواهد داشت.

آیا این گفته های پیشین دو رهبر افغانستان و پاکستان در این دیدار و نشست صیغه‌ء واقعی پیدا کند؟

دیده شود این سفر آقای کرزی از سفرهای پیشین ایشان در زمینه‌ء تأمین امنیت که مهم ترین چالش فرا راه دولت است چه خواهد بود، خاصتاً در شرایطی که فعالیت های

دکتر اشرف غنی امیدوار است دبیر کل سازمان ملل...

اصلاحات در ساختار سازمان ملل و حل و فصل درگیری های منطقه یی و جهانی خوانده است که مورد توجه محافل بین المللی واقع شده است.

دکتر اشرف غنی احمدزی در دانشگاه آمریکایی بیروت در رشته‌ء علوم سیاسی تحصیل کرده و در دانشگاه کلمبیای آمریکا دکترا گرفته است. او در دانشگاه اروز دانمارک وجونزهاپکینز آمریکا به عنوان استاد و در بانک جهانی به عنوان کارشناس کار کرده است.

اشرف غنی در دوران جنگ خلیج و جنگ های افغانستان مقالات تحلیلی در مطبوعات غرب می نوشت و از این لحاظ از شهرت برخوردار بود. اما شهرت فراوان او مرهون دوره‌ء پس از سقوط

کنفرانس بن سمت مشاور اخضر ابراهیمی نماینده‌ء ویژه‌ء سازمان ملل در امور افغانستان را داشت. و از این لحاظ نظرات او در ساز و کارهای تحولات این دوره‌ء افغانستان بی تأثیر نیست.

اشرف غنی در دوره های اداره‌ء موقت و دولت انتقالی در مقام وزیر مالیه‌ء کابینه‌ء آقای کرزی کار کرد، اما در کابینه‌ء پس از انتخابات ریاست جمهوری راه نیافت. گفته می شود تلاش هایی از داخل و خارج برای حضور آقای احمدزی در کابینه صورت گرفت اما همه از سوی آقای کرزی رد شد. می گویند اختلافات شدید میان او و آقای کرزی وجود داشت که بیشترینه ناشی از جدیت و تصمیم گیری های تکروانه‌ء آقای احمدزی در کارهایش می

شد.

سپس آقای احمدزی از سوی آقای کرزی به عنوان رئیس دانشگاه کابل موظف شد. او در دوران کوتاه ریاستش در دانشگاه کابل پویایی ویژه یی به این دانشگاه از لحاظ اکادمیک بخشید و تلاش ورزید تا چیرگی روند کهنه‌ء آن را حیات نوین بخشد.

هرچند کار آقای احمد زی در دانشگاه از عیب هایی ناشی از وضعیت ویژه‌ء افغانستان خالی نبود اما بی تردید حضورش برای جان گرفتن کارهای علمی در این مؤسسه مؤثر بود. ما از کارهای آقای احمدزی در دانشگاه کابل به صیغه‌ء ماضی سخن گفتیم هرچند او تا هنوز رسماً این وظیفه را به دوش دارد و او خود جناب دکتر نظیفی را در غیابش سرپرست دانشگاه کابل تعیین کرده است

دو شعر از شب شعر "داغوارهٔ قهرمان" به مناسبت پنجمین سالگرد شهادت قهرمان ملی کشور

قهرمان

محمد نور خواهانی

قهرمان
سلامم ترا قهرمان دلیر
توی موج طوفان وغرنده شیر
گهی موج آسا تلاطم کنی
همه رخنه درقلب قلزم کنی
توی آفتاب زخاور بدر
وجودم زگرمای توگرم تر
توماه، منیرشب تارما
تورزم آفرینی به پیکارما
توی انجم راه پویان شب
کنند اقتدایت همه زین سبب
ویاجمله چون کهکشانهای نور
شبانگاه بینی تو در آن سرور
شنیدیکه اسکندرجنگجوی
بیفتید درجنگ توبرزنو(۱)
شنیدی پیامی به مادر سپرد
توانم بشدطاق ولشکربمرد
یکی مردم سخت پیکارکیش
دلم خون شد وقلب من ریش ریش

به عمری ندید بیم چنین رزم جو
توای مهربان مادر رازگو
فروبرده ام پنجه براژدها
توگویم که من، چون رهم زین بلا
بدوگفت مادرکه ای نام ور
توارزنده تر برمنی ازگهر
شنیدم که عاجزبماندی وزار
پریشانم ازانتظار ونزار
مباداکه دست توان مندشان
بگیرد به ناگاهت اندرمیان
بیاترک میکن جهان گستری
گرت نیست یارای رزم آوری
سکندر سخنهای مادرشنود
بشد ناامید وهزیمت نمود
شنیدیکه روزی به ملکت مغول
تهاجم نمودند پیلان غول
ببستند وکشتندآن وحشیان
زن وکودک وپیرمرد وجوان
به آتش کشیدندشهروديار
ربودند مال وزر وهم دینار
ولی آتش خشم مردم دوچند
فروزان بگشت وبسوزید جند
سرباوری خم نکردند هیچ
به دونان تملق ویاپیچ پیچ
سرافراز چون سرو، آزاده اند
برایت ببین، درسهاداده اند

تراخطه بودست جنت نشان
به هربیشه ات خفته، شیرژیان
ترا دشمن کینه جوانگلیس
به تزویروغداری چون ابلیس
بسرپروریدآزتسخیرتو
بدام آورد بازنخجیرتو
زهندوستان از تموزش غمین
تموزش خوش آمد درین سرزمین
گوارا بود چشمه چون سلسبیل
شمالش شفابخش جان علیل
تهی تاکساران رزخواب ناز
فزایدتخیل به دانای راز
دهدجویباران بسی باروبر
درختان خوش لذت وپرزبر
خروشی به دریا خوشنده بین
طلسم تحیرفروشنده بین
ببندد، رهی آفتاب غروب
چوتوصیف خاک شمالی شنید
شتابان وغلطان بسویش دوید

همیخواست پامال خوکان شود
چمنزار بازار غولان شود
به ویرانه اش بوم شوم آورد
فرنگی نژادی زروم آورد
کند (قاغ) زاغان زنگی بباغ
چمن خالی گردیده افسرده باغ
بگرید یکی بلبل عاشقی
زعکه بگوشت رسدشقشقی
همای بلند همت تیزچنگ
ربودست بوم وزغن بیدرنگ
به یک حمله شیران به بازار دیو
دمارآوریدند وشور وغریو
چمنزار وبازار وشهر ودیار
بکردندخالی زدشمن به بار
بکی دیو زخمی خبرها ببرد
که دیوان وغولان به یکباره مرد
ازآن بعد دیوی نیامد دیگر
ز، مرزجنوبی نیاورده سر
به ناگاه خرسان قطب شمال
سرآورد،گشتندوپرزور ومال
تکان زخواب گران سلول
بخوردند وگشتندزسردی ملول
رهی بحر گرم آبها را گرفت
درین ره سخن کی زکس میشنفت
شغالان به خدمت گماریده اند
که اینهابسی راه ها دیده اند

همه قجه گان، دلقکان بدسگال
همه قاتلان جانیان چون دجال
همه لاشخواران وآدمخوران
بهائم صفت بدکنشت جنوران
هیولای وحشی صفت بدسرشت
پلیدوتبهکار و مردار، وزشت
یکی صف برون گشته است ازشمار
دیگر را به انداز انگشت دار
دراین بازی ناموازن نبرد
اثرنیست از آسمانها زگرد
دژمحکم وارث روزگار
به سیل حوادث بسی استوار
چه گردان نیکوسرشت اندرو
دلیران ومردان آزاد خو
چکاچک به شمشیر وتیر وتفنگ
پی دشمنانت (بسالنگ)لنگ
به تقوی کمربستی اندر نبرد
خدایت ازین روظفرمندکرد
دیگر باره دشمن لجوجانه تاخت
بکوبیدطبلی وشمشیر آخت
به زنجیر آرد همه شیرها
بسازد غلام وکنیزمیرها
ولی شیرزخمی زجنگ تزار
بغرید وخیرزید بادوالفقار

که ای دون صفت، توهمان نیستی؟
که برمن گرفتی رهی دوستی
اگر روز شمشیر شیران نبود
تراپهنه ملک تنگی نمود
منم شیرپروان وشهر شمال
که دیدی مراگشتی توگنگ ولال
تودیدی مرا زخمی کرده گمان
به زنجیر بندی مرا ناگهان
بگردن نیفگنده است هیچ کس
مرا تاکنون، ای پلید این هوس
زانگلیس آموختی بایقین
زآن دشمن دیرپاپرز کین
ولی بازهمت وراتازه شد
ز او بازگیتی پرآوازه شد
فزاینده روحی بجانش دمید
به میدان جنگ اوران میغرید
شبش روز، روزش چو شب شد زگرد
فزون شد به شیران زخمیت درد
چوزخمی شود شیر در روز جنگ
کندکلّه دشمنش بیدرنگ
به چشم آمد ونعره ها برکشید
زهرنعره اش قلب دشمن دريد
ولی دشمن کینه جو کینه خواه
بسنجید از هرطرف راه وچاه
که شیر جهان را به زانو زند
از آن پس بن نسل او برکند

به مکر دو روباه پست وپلید
فتد برزمین قهرمانی شهید
اگر شیر، از بیشه ها رفته است
دراین بیشه بس شیرها خفته است
که از نسل اویند و از کوی او
به گاه نبردند همخوی او
ولی یاد او تاجهان زنده است
فروزان چوشمعی فروزنده است
دل از یاد آن مرد نامی فگار
کازو مانده یادی در این روزگار
جهانی زسوگش به ماتم نشست
غمی بر دل جمله عالم نشست
از او مانده دریادها کار و زار
چو خورشید تابان همی آشکار
دلش معدن آرزو های نیک
به لب داشت هر لحظه نجوای نیک
اگر بردل آرم دمی یاد او
زلب خیزد هر لحظه صد های وهو
جهان داند آن آفتاب سپهر
بپوشیده از ما همی روی و چهر
ولی گرمی اش زنده پوینده است
بدر نی پیروی کاو سگالنده است
چو او دیگری مام میهن نزاد
که در پهنه، گیتی او برچکاد

راهیان کاروان صبح

آذرخش حافظی

شما،
ای همرهان پیشتاز کاروان صبح آگاهید؟
هنوز از زیر سقف نیلگون مذبحِ تاریخ،
طنینِ سرخ فیادِ رسای پیشگامانی،
که با تیغ عنادِ پاسداران درنگ از پای افتادند،
به گوشِ رهروانِ جاودانِ جاده، پیکار می پیچید:
"که ما قربانیان دیدن خرشید
در مرز شب و صبحیم"
"که فریاد وصال نور را از شوق با شب باوران گفتیم"
"و آن ظلمت پسندانِ درنگ آهنگ"
"که در پندار افسونِ کهن بودند و در قید ریا و خدعه و نیرنگ"
"به شمشیر تعصب شهرگ ما را بریدند و به خون سرخ ما قصد وضو کردند"
"تا در معبد اندیشه های ایستای خویش،
سر بر سجده، تسلیم بگذارند"
***
شما هم ای همآوردان سقراط،
همگنانی بابک و حلاجِ دیروزین و امروزین و فرداها!
اسف از سرنوشت خود نباید داشت
چون تا صبح و شامی هست،
همه تا جاودان
تا بیکران
قربانی دیدار با نورید
از خشم سیاه شب،
و خون سرخِ تان
بر سنگفرش جاده، تاریخ
نماد رهروان راه انسانیت سوی منزل دیگر.
مگر سالار راه نور گشتن
در دل ظلمت ره ای بهروزی انسان گشودن
مفت و مجانیست؟
مگر جاوید گشتن کم بهاتر از بهای هستی فانی است؟
هرگز!
نه!

دیوانه و عطار

سیری در خداشناسی شیخ فرید الدین عطار

بخش دوم

عبدالحفیظ منصور

✓ دیوانه یی با خدای خود می گفت: اگر کسی نداند که تو با من چه کرده ای: باری تو خودت می دانی! آنچه می توانی بکن! تو می خواستی جان مرا بگیری، اما به جای آن دل (عقل) مرا گرفتی؛ من تو را از آنچه با من کرده ای بحل نخواهم کرد.

(مصیبت نامه، ۵/۲۷)

✓ دیوانه یی تنگدست که از تنگدستی می نالید، سوی مسجد رفت و روی در خاک مالید و گفت: خدایا می بینی که چگونه میان خاک و فقر درمانده ام، کرم کن و صد دینار زر به من برسان! چون زیاد ناله کرد و سودی ندید خشمگین شد و گفت خدایا! اگر زرم نمی دهی باری مسجد را برسرم خراب کن.

ناگهان سقف مسجد صدایی کرد و از بام مسجد خاک بر روی مسجد فرو ریخت و دیوانه گفت: خدایا! اگر از تو ویرانی خواهند جلد و چست آن خواهش را بر می آوری، اما اگر زر بخواهند نمی دهی و به جای آن خاک نثار می کنی. چون در ویران کردن تند و سریع هستی و در زر دادن نیستی، اگر مرا بکشی حتماً تاوان نخواهی داد. چون خاکریزی از بام دوباره شروع شد دیوانه جامه بر دندان گرفت و از مسجد گریخت.

(مصیبت نامه، ۱۴/۲۷)

✓ عمید خراسان صد غلام ترک ماهروی داشت که هر کدام با گوشواره یی مروارید برگوش و با طوقی زرین در گردن و کمری زرین بر کمر و اسبی راهوار در زیر حاضر و آماده بودند. دیوانهٔ گرسنه یی آن غلامان را از دور دید و از مالک ایشان پرسید. گفتند همگی غلامان عمید شهر ما هستند. دیوانه رو به خدا کرد و:

«گفت ای دارندهٔ عرش مجید
بنده پروردن بیاموز از عمید»

✓ روزی محمود غزنوی با سپاهی گران و پنجصد زنجیر فیل برای جنگی به راه افتاد. بر سر راه دیوانهٔ مستی را دید و از اسب پیاده شد و پیش او نشست. دیوانه نگاه کرد و لشکری بی شمار با پیل و سلاح دید. پس روی به آسمان کرد و گفت: خدایا! پادشاهی را از محمود غزنی یادگیر! محمود گفت: زنهار که چنین سخنی بر زبان نرانی. گفت ای محمود! آیا تو هرگز با فیل و سپاه عزم کرده ای که با گدایی بجنگی؟ البته که نه؛ تنها وقتی به جنگ می روی که پادشاهی با تو به جنگ برخیزد. پادشاهان با پادشاهان جنگ کنند. اما این خدا به جنگ من آمده است و من از دست او گریخته و به این ویرانه پناه آورده ام. او پیوسته با من در جنگ است و من طرف زبون تر و ضعیف تر هستم!

(مصیبت نامه، ۱/۲۲)

✓ دیوانه یی روز عید از شهر بیرون رفت و دید که مردم لباس های نو و آراسته پوشیده اند، ولی او خود لباس کهنه یی در برداشت و برهنه پا و سر بود. دیوانه را هم آرزو برخاست که در عیدگاه مانند ایشان جامهٔ نو و آراسته داشته باشد. پس به ویرانه یی رفت و به زاری از خدا درخواست که برای او جامه یی و کفشی و دستاری بفرستد و قول داد که تا عید دیگر از خداوند چیزی نخواهد. اما هرچه زاری و بیقراری کرد چیزی حاصل نشد. دیوانه گفت خدایا کفش و جامه نمی خواهم اما لااقل دستاری برایم بفرست. مرد شوخی در بام ویرانه این سخن شنید و دستار کهنهٔ خود را از بام به سوی او انداخت دیوانه چون این بدید در خشم شد و دستار را دوباره به بام انداخت و گفت: من دیوانه نمی توانم این را بر سر نهم. این را بده تا جبرئیل بر سرش بگذارد! عطار پس از نقل این حکایت می گوید:

«این سخن گر عاقلی گوید خطاست
لیکن از دیوانه و عاشق رواست»

(مصیبت نامه، ۳/۲۷)

✓ دیوانه یی گرسنه در راه از مردم نان می خواست، ولی مردم در جواب او می گفتند: خدا نانت بدهد! چون از گرسنگی رنجور شد، از مسجدی فرشی برداشت و آن را بر سر گرفت و خواست از مسجد بیرون ببرد. کسی در راه او را دید و بسیار ملامتش کرد و آن جامه را از او گرفت و گفت: چرا این کار را کردی؟ دیوانه گفت: از هر کس که چیزی خواستم می گفتند: خدا بدهد! من به ناچار به مسجد رفتم و این فرش را که از آن خداست برداشتم؛ تا کارم از آن به راه افتد. مرد را از کار آن دیوانه خنده آمد و او را به خانه برد و جامه و نان به او بخشید. دیوانه جامه را در بر کرد و به راه افتاد. در راه کسی او را دید و پرسید که این جامه را از کجا آورده است؟ گفت: خدا به من داده است. آن مرد گفت: تو خوشبختی که خداوند چنین هدیه یی تو را داده است، زیرا اگر اقبال و دولت یار نباشد چنین جامه یی به دست نیاید. دیوانه گفت: کو بخت و اقبال؟ این جامه را خدا با همهٔ محنت بی پایان به من نداد تا آنکه فرش او را از مسجد گرو گرفتم. خداوند با کسی سرخوشی و رحمت ندارد، مگر اینکه کسی از او گروی بگیرد!

«تا که برنگرفتمش ناگه گرو
نه شکم نان یافت نه تن جامه نو».

(مصیبت نامه، ۴/۲۲)

(به شرح بیشتر رجوع شود به "دریای جان" اثر پژوهشی هلموت ریتر شرق شناس نامدار آلمانی)

***

از این بحث در وهلهٔ نخست این نکته دستیاب می شود، که در میان دانشوران مسلمان در باب چگونگی ارتباط انسان با خدا تنوع و تکثر رأی وجود دارد و چه بسا که کسانی مانند فریدالدین عطار، دید رفیقانه یی نسبت به خدا دارند که براساس آن بنده گاهی می تواند، بنالد، می تواند درد دل کند و گاهی هم در کمال صفا و محبت با خدای خویش به مناقشه بپردازد.

وقتی به دوره های شگوفایی اسلام نگاه می کنیم، آشکارا، آزادی بیان و عقیده، وسعت دید، جرأت اظهار نظر و تحمل آراء و افکار یکدیگر به مشاهده می رسد که اکنون متأسفانه حوزه های علمی و تحقیقاتی مسلمانان از آن تهی شده اند.

(۵)

در روزگار ما که حوادث آن هنوز تازگی دارد، وقایعی از این گونه به ثبت رسیده است و اینک سه نمونه از آن:

✓ گروه طالبان وقتی در سال ۱۳۷۸ هـ ش درهٔ اندراب را تسخیر نمودند و راه شمالی — پنجشیر را به تالقان بستند و یگانه پایگاه مقاومت در پنجشیر باقی ماند یکی از استادان علوم اسلامی که همین حالا در دانشگاه کابل تدریس می دارد، در صدد کوچانیدن خانواده اش از پنجشیر شد.

کسانی به دلداری او پرداخته، گفتند: خدا مهربان است، طالبان به زودی شکست می خورند، پس هر تاریکی روشنی است.

استاد یادشده در جواب گفت: خدایی را که من می شناسم، بر حضرت عمر(رض) رحم نکرد، در هنگام نماز فرقش را دوتیم ساخت. عثمان(رض) را در حین تلاوت قرآن کشت و علی(رض) را نیز در نماز بامداد کشت، او چه پروای من و تو را دارد. جان تان را نجات دهید.

✓ وقتی طالبان کوهدامن را در سال (۱۳۷۹ هـ ش) متصرف شدند، مردم آن ولایت را مجبور به کوچ اجباری نمودند. پیرمردی از قره باغ با عروسش مانند هزاران تن دیگر پیاده به سوی کابل راه افتادند. پیر مرد یک نواسهٔ خود را به شانه گرفته و دیگری که اندکی بزرگتر بود. دست خود را به دست او داده و مقداری پوشاک هم به دوش دارد. عروس او طفل شیرخواری در بغل و پندکی هم در سر، در عالمی از درمانده گی و بیچاره گی می گوید:

"خدایا به داد ما برس"

پیر مرد به عقب نگاه انداخته، گفت: یک خدا، زودتر به که برسد. زود زود راه برو.

✓ محمد افسر رهبین، که در کابل روزگار هموطنانش را نظاره می دارد، عرض خود را به خداوند متعال چنین بیان می دارد:

بنام خداوند زیبای باغ
که آواز بلبل نبخشد به زاغ
خدایی که سبز است در چشم برگ
خداوند برگ و خدای تگرگ
ستاده به راه تو بس روزها
که پرسم تو را زین سیه سوزها
چه داری دراین دفتر سال و ماه
در این سربسر برگهای سیاه
چه داری در این برجهای خراب
بجز گردش سایه و آفتاب
نداری غم باغ و سودای رنگ
نه تشویش ناموس و پروای ننگ
چه بر مسند صبر داری قرار
ستادم که عصیان کنم بی شمار

***

تو با ابر و بادت نکردی کرم
من از باغ آتش چه خاک آورم
چو خاتم سپردی به دیو سیاه
دگر از سلیمان چه خواهی سپاه

محمدافسر رهبین

(۶)

نگاهی به آیه های قرآن مجید می رساند که صبر و تحمل آدمی بی پایان نیست و چه بسا که در شرایط دشوار حتی پیامبران الهی با دیر رسیدن مدد الهی عنان از کف شان می رود و کاسهٔ صبر شان لبریز می شود. از جانب دیگر بی صبری و ناله سردادن و در زیر فشار، امید از دست دادن، امری غریب نیست بلکه پیوسته در زندگی بشر به وقوع پیوسته است. این امر را با صدور فتوا و ایجاد دستگاه های تفتیش عقاید نمی توان چاره کرد.

در غزوهٔ احزاب، وقتی جنگ به درازا می کشد. فقر و تنگدستی و انواع مشکلات به سراغ مسلمانان می آید، در زیر فشار این دشواری سؤالاتی در ذهن و دماغ پیامبر و یارانش ایجاد می شود که خداوند در سورهٔ بقره آن را چنین بیان می فرماید:

ام حسبتم أن تدخلوا الجنة و لما يأتكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم البأساء و الضراء و زلزلوا حتي يقول الرسول و الذين آمنوا معه متي نصرالله ألا إن نصرالله قريب- (بقره ۲۱۴).

آیا پنداشتید که داخل بهشت می شوید و حال انکه هنوز مانند آنچه برسر پیشینیان شما آمد، بر سر شما نیامده است. آنان دچار سختی وزیان شدند، تا جایی که پیامبر خدا و کسانی که با وی ایمان آورده بودند، گفتند: پس نصرت الهی کی فرا می رسد؟ بدانید که نصرت الهی نزدیک است.

در سورهٔ یوسف نیز آمده است:

حتي اذا استيأس الرسل وظنوا انهم قد كذبوا جاء هم نصرنا (یوسف ۱۱۰).

تا هنگامی که پیامبران نا امید شدند، گویی وعدهٔ دروغ به ایشان داده شد، در این هنگام یاری ما در رسید.

(۷)

از مطالبی که گفته آمد، چنین بر می آید:

هر انسان تصور ویژه یی نسبت به خداوند دارد و هیچ گاه نمی توان ذهنیت ها و برداشت های همه را در این مورد یکسان نمود. همان گونه که یکسان سازی تصورات افراد در حیطهٔ صلاحیت کسی نیست، وجود این تفاوت ها نمی تواند خللی در ایمان داری شخص وارد نماید. انسان به مقتضای طبیعت بشری خویش کاستی ها و محدودیت هایی دارد: بنابر این در مقابله با مشکلات و مصیبت گاهی عنان اختیار از دست می دهد، اندیشه های خاصی بر او غلبه می نماید و سخنانی هم از دهان او می جهد که بعدتر از آن پشیمان می شود و لب به دندان می گزد. نمونه هایی از این دست هم در زنده گی پیامبران و یاران ایشان دیده می شود و هم در حیات روزمرهٔ خودمان که همهٔ آنها با درنظرداشت درمانده گی ها و ناتوانی های انسان قابل توجیه و تفسیر است.

رازهای یک نویسنده

محمد اسحاق فایز

کتابخانه» دانشگاه کابل، جای خلوتی نبود؛ ولی با همه آدمهای جور و ناجورش که می آمدند و می رفتند، جای آرامی بود. دانشجویان دختر و پسر همه روزه از صبح ها تا شامها به هرگوشهٔ آن سرمی زدند. ساعاتی را در آن جا سپری می کردند و بعد می رفتند دنبال کار و بار زندگی خود.

به دور میزها، آدم های بد وآدم های خوب می نشستند. با هم پچ پچ کرده و چیزهایی به گوش هم دیگرمی گفتند. روی دفترچه های یادداشت شان چیزهایی می نوشتند و ازکتاب های شان چند صفحه را می خواندند و بعد می رفتند خانه یا صنف و در آن جا به درس استادان شان گوش می کردند. چیز هایی از آن درس ها یاد داشت می کردند و بخشی از توضیحات استادان شان را به حافظه می سپردند.

جوانی که معلوم می شد بیست وشش تا بیست و هفت سال دارد، همه روز حوالی ساعات عصر می آمد کتاب خانه. آن جا کنار ارسی رو به روی دامنه های کوه علی آباد می نشست و چیز هایی می نوشت.

کتابچه» یادداشتش ضخیم بود و معلوم می شد که شاید او مدت های درازی است که درآن می نویسد وآن را برگ گردانی می کند.

کتابچه اش از بس برگ گردانی شده بود، حواشی برگ هایش کنده و پاره شده بودند و گویی سال های سال است که آن را موش های سر انگشتانش جویده اند. وقتی به کتابچه یاد داشتش نگاه می کردم به یاد دفترچه» یاد داشت خلیفه موسی خیاط می افتادم که در قلعه» فتح الله دوکان خیاطی داشت و در آن کتابچه نام و نشان و اندازه و قد و قامت مشتریانش را می نوشت و در یک گوشه» آن یک پاره از پارچه مشتری را نیز با سوزن می دوخت.

نمی دانم چرا میان کار روزانه» آن مرد جوان و خلیفه موسی خیاط مشابهت های می دیدم. این رابطه و مشابهت هرچند در نظرم عجیب می نمود ولی احساس می کردم چیزی مشابه در میانه» ماها وجود دارد.

فکر می کردم که خلیفه موسی وقتی با دستش چرخ ماشین خیاطی اش را می چرخاند، سوزن روی پارچه فرو می رود و به دو طرف پارچه، تار، نشانی از خود بر جای می گذارد.

مرد جوان نیز هرروز بر روی صفحات کتابچه اش چیز هایی می نوشت و خطوط ریز نوشته هایش برروی کاغذ، سیاه باقی می ماند. هر وقتی صفحه یی پر می شد، انگشت شهادت دست راستش را بر روی زبانش می کشید. آن را تر می کرد و بعد صفحه گردانی می کرد و همان گونه می نوشت.

بلی، نوشته های ریز او روی صفحات کتابچه به خطوط رفته» تار روی پارچه شباهت داشت، با این تفاوت که خیاط پارچه ها را به هم می دوخت، و لی مرد جوان کلمات و حرف ها را بر روی صفحه می ریخت و مطلبی را می نوشت.

نوشتن در این ساعات عصر کار روزانه جوان بود، او هر روز در همان ساعت معین عصر پیدا می شد و درست روی همان چوکیی می نشست که من در روز اول آمدنم به کتابخانه، اورا دیده بودم. بار بار دیده بودم که جوان وقتی می دید کسی روی چوکی اش نشسته است، منتظر می ماند تا او برخیزد و آنگاه وی بر جایش می نشست. ادامه در ص ۶

همایش سراسری استادان مؤسسات تحصیلات عالی در کابل

پوهندوی عبدالعلی کوهی / استاد دانشگاه کابل

همایش سراسری استادان مؤسسات تحصیلات عالی کشور در کابل به روزهای ۲۳-۲۶ سنبلهٔ سال روان به اشتراک ۲۲۰ تن از استادان دارای صلاحیت علمی گشایش یافت. در اوضاع و احوال کنونی کشور وجود یک چنین گردهمآیی در خور اهمیت می باشد. از عمر تحصیلات عالی د رکشور بیش از هفتاد سال سپری می گردد و شهر کابل وجود چنین گردهمآیی را از استادان مؤسسات تحصیلات عالی هیچگاه شاهد نبوده است.

محورهای بحث های این همایش را عمدتاً دشواری نظام تحصیلی در وزارت تحصیلات عالی تشکیل می داد. در این همایش نمایندگانی از ۱۳ دانشگاه و ۶ مؤسسهٔ تحصیلات عالی کشور اشتراک ورزیده بودند.

محورهای اساسی این همایش در پنج شاخص خلاصه می شود:

۱- گروه تهیهٔ قانون تحصیلات عالی.

۲- گروه وضع نصاب تحصیلی واحد نظام کریدت.

۳- گروه بررسی ارتقای سطح کیفی تحصیلات عالی.

۴- گروه بازنگری ساختار اکادمیک وتوأمیت بین دانشگاه ها.

۵- گروه وضع مقرره ها و لوایح.

استادان مشمول این گردهمآیی در این گروپ ها به کار گروپی پرداختند و عمده ترین کار این کنفرانس تعدیل لوایح، مقرره ها، بررسی نظام کریدت حقوق استاد و محصل، نحوهٔ گزینش استاد در کادر علمی دانشگاه ها ارتقاء، ترفیع، همآهنگی میان برنامه ریزی درسی دانشگاه ها را تشکیل می داد.

ما حصل بحث و گفتمان ها ظرف چهار روز، تعیین شاخصه ها، در زمینه های مختلف علمی و اکادمیک بود که عارضه ها، راه کارها و اولویت ها از سوی این همایش برجسته گردید و به وزارت تحصیلات عالی ماده وار تقدیم گردید که هرچه عاجل این وزارت بتواند، این نقاط را در لوائح، مقررات، رهنمودها و در فرجام در قانون مؤسسات تحصیلات عالی بگذارد.

در وزارت تحصیلات عالی اکنون یک نظام واحد تحصیلی وجود ندارد، با وجود جر و بحث ها، گفتگوها و سمینارهای فراوان، این وزارت نتوانست، نظام واحد کریدت را علی العجاله در دانشگاه کابل عملی سازد. اکنون در دانشگاه های افغانستان لائحه و مقررهٔ واحدی وجود ندارد.

بعد از ادارهٔ مؤقت و حکومت انتقالی یک گروه از متخصصان آلمانی طرح قانون مؤسسات تحصیلات عالی را ریختند و آن را غرض طی مراحل به وزارت عدلیه فرستادند، اما وزارت عدلیه استدلال نمود که این قانون به روحیهٔ کشورهای غربی و پیشرفته ساخته شده است و در افغانستان قابل تطبیق نمی باشد. ظاهراً زحمات این متخصصان به هدر رفت و پول های زیادی تحت عنوان ظرفیت سازی نصیب این متخصصان گردید و وزارت تحصیلات عالی کما کان در یک خلاء قانونی قرار گرفت و ناگزیر گردید چنین یک همایشی را در شهر کابل تدارک ببیند.

در این همایش رهبری وزارت تحصیلات عالی در معرض سخنان تند و غیر پیش بینی شدهٔ استراک کنندگان این همایش قرار می گرفتند و این سخنان را با تلخی می پذیرفتند. اما به این زودی ها توقع برده نمی شود که این وزارت بتواند دارای یک قانون واحد گردد و نظام واحد تحصیلی و اداری در این وزارت به وجود آید.

استادان اصرار می کردند که بست های اداری انتخابی گردد، به وضع رقتبار استادان و محصلان رسیدگی گردد، طوری که محصلان قادر نیستند، هزینهٔ دانشگاهی را تأمین کنند، دولت ناگزیر است شرایط رفاهی و معیشتی را برای آنها فراهم سازد.

وزارت به کارهای زیر بنایی و اساسی حیات استاد بپردازد، شهرک استادان در نظر گرفته شود و زمینهٔ سالم حیات آموزش و پرورش برای محصلان میسر گردد. این چنین سخنان مدیران وزارت را فشار می داد، در مقابل مدیران وزارت از کمبود بودجه و جای مناسب سخن می گفتند اکثریت استادان از استقلال اکادمیک در دانشگاه ها سخن می گفتند، در حالی که وزارت نمی خواست صلاحیت های خویش را به دانشگاه ها واگذار نماید. این مورد، اختلاف بزرگ میان وزارت و اعضای کنفرانس بود.

سال های اخیر نشان داد که رشد تحصیلات عالی از اولویت های کاری دولت نیست و تحصیلات عالی در اولویت های چندم و چندم قرار می گیرد. در حالی که وضع معارف به حالت تفسخ و پوسیدگی رسیده است. هر قدر نظام آموزش و پرورش سالم گردد، به همان قدر نظام تحصیلات عالی شکل می گیرد. در فرجام باید گفت توقع می رود این گردهمآیی تکانه یی باشد در حیات تحصیلات عالی، چیزی که آیندهٔ کشور بدان نیاز دارد.

رازهای یک ...

این که چرا او فقط روی همان صندلی می نشست ، رازی بود که تا پایان برایم پوشیده ماند.

من دیده بودم که موسی خان خیاط هیچگاه جایش را به کسی واگذار نمی کرد و چون استادکار بود، شاگردانش جرأت نداشتند تا به جای او بنشینند. صدای چرخش ماشین خلیفه موسی بودکه پیوسته گوش های شاگردانش را نوازش می کرد.

جوان وقتی شروع به نوشتن می کرد آرامش عجیبی می داشت. هیچگاه ندیده بودم که مثلاً کتابچه اش را روی زانوان خود بگیرد و بنویسد. همیشه دست چپش را بر پیشانی صاف و بلندش می گذاشت و با آرنج چپش بر میز تکیه می زد و می نوشت. تماشای او برایم عادت شده بود. در پهلوی این کار حس کنجکاوی ام نیز تحریک شده بود.

هرچه فکر می کردم تاهنگام دیدن جوان از یاد موسی خیاط غافل شوم، نمی شد. گویی میان ما هرسه اشتراکاتی پیداشده بود.

بارها کوشیده بودم بروم کنارش بنشینم و باب گفتگو را با او بازکنم ولی نمی دانم چرا، وقار و ابهت آن مرد مرا تسخیر می کرد و جسارتم از من گرفته می شد . از این بابت نیز زیر فشار بودم؛ زیرا در خود حقارت شدیدی احساس می کردم.

به راستی حسرتم نیز می آمد که فضای آرامش بخش و مشغولیت های کاری او را اخلال کنم. نوشتن او به من نیزآرامشی عجیب می داد.

یکی از این روزها وقتی آمدم کتابخانه دیدم جوان آمده است و مانند هر روز مشغول کارش است. صندلی کنار دست راستش خالی بود و من جرأت کردم رفتم کنار دستش تا بر روی صندلی نشستم.

وقتی بر روی صندلی قرار می گرفتم سر بلند کرد و متوجه چهرهٔ من شد. سلام کردم و با اشارهٔ سر سلامم را پاسخ داد و دوباره به کار نوشتن پرداخت.

آن روز هر دو سرگرم کارخود بودیم ولی من دزدانه گاه گاه زیر چشمی متوجه نوشته های او می شدم.

آن روز متوجه شدم که جوان مشغول نوشتن [illegible]

کیستی و از کجایی و چه مشغولیتی داری؟

با آن که نپرسیدم، ازکار روزانهٔ خود و این که دزدانه نوشته هایش را می خواندم خجل بودم. وجدانم به من نهیبم زد که آی، کار بدی می کنی!

آن روز دیدم که نوشته بود: "...موسی گفت: جانم آب از سرچشمه خراب است. و دست هاتی نیز این آب را گل آلود می کنند تا از آن ماهی مراد خویش بگیرند. نمی دانی که برای پاک بودن زندگی باید پاک کار کرد و پاک خورد و نوشید. این است که ما ناگزیردر زیر پای آب ها نیز از این آب های نا پاک می نوشیم و باور کن که بخشی از بیماری های ما ناشی ازهمان نا پاکی های سرچشمه و سرچشمه داران است ."

وای خدای من این موسی مثل این که دست از سر من بر نمی دارد. این موسی قهرمان ذهن من و قهرمان این نویسنده نیز هست. به راستی موسی آدم راست و زحمت کشی بود. می ارزید که نامش را قهرمان وارگرفت زیرا در سالهایی که من اورا می شناختم تا حال از او کار نادرستی ندیده بودم.

***

امروز جوان نا وقت آمد و شروع به نوشتن کرد. کتابچه اش پایان یافته بود و جز چند برگ در آخر، همه سیاه شده بودند و نویسنده خوشحال به نظرمی رسید. خوشحالی اش شاید از این بابت بود که اوکارش را به پایان می رساند و به این ترتیب شانه هایش از زیر بار رها می شوند و او احساس راحتی می کند.

امروز نیز در کنار او بودم زیرا بر بنیاد احساسی مرموز، می کوشیدم تا وقت تر از او بیایم و صندلی مطلوبم را اشغال کنم. برایم خواندن نوشته های او به یک عادت تبدیل شده بود. آن روز خواندم که نویسنده در ادامهٔ نوشته هایش آورده است: "...وای از این آدم های بد و دو روی. امان از این آدم های بد عهد و ستمکار که وقتی برکرسی و مناصب قرار می گیرند. همه ارزش ها را فراموش می کنند و هرچه از دست شان می آید می کنند. به راستی وقتی کسی قادر نباشد خودش را اصلاح کند می تواند به اصلاح جامعه اش بپردازد؟ یقیناً که نه! من می دانم که بنیاد [illegible] گونه که گفته اند حکومت کفر برجای می ماند و حکومت ظلم نه.

پس موسی جان، باور داشته باش که خداوند سرانجام به داد همه می رسد و بدان که زندگی در این دنیا هر روز قیامتی دارد و ما کیفر کردار خویش را در آن هر روز می بینیم. به قول شاعر :

در جهان گرم است بازار مکافات عمل
دیده گر بینا بود هر روز روز محشر است

آری موسی جان، بدانی که این سرچشمه داران نیز روزی پاداش بدی های خویش را خواهند دید و اگر صبرداشته باشی لبهٔ تیز و بران تاریخ دیر یا زود گلوی این نابه کاران را نیزخواهد درید. بدانی که:

آه دل مظلوم به سوهان می ماند
گر خود نبرد برنده را تیز کند

آری موسی جان، چرخ روزگار مانند آن چرخ خیاطی تو هر بار می چرخد. تارها را زیر می برد و سر می کشد این است که زندگی تداوم می یابد و من و تو باید از این چرخیدن ها عبرتی بگیریم که گفته اند:

هر که نامخت از گذشت روزگار
هیچ ناموزد زهیچ آموزگار

پس هشیار باش، وقتی پارچه یی را از یک مشتری می گیری برای تهیهٔ لباس، حق او را ندزدی و به شاگردانت نیز این درس را بدهی، زیرا که اگر حق دیگران را پامال کنند، سر انجام این رسم حق تلفی در همه شئونات زندگی شان رخنه می کند و به عادتی بیخ برانداز مبدل می گردد."

آن روز شام شده بود که اول او و بعد من کتابخانه را ترک کردیم. من در میان راه هرچه جستجو کردم که چرا قهرمان داستان او همان خیاط آشنای من است چیزی دستگیرم نشد.

***

امروز نیزنویسندهٔ جوان آمده بود و آخرین برگ های کتابچه اش رامی نوشت. من نیز در کنارش ،ظاهراً سرگرم کار خود بودم ولی متوجه بودم که او در برگ های آخرکتابچه اش چه چیزهایی را می نویسد.

آن روز جوان کارش را تمام کرد. بعد دست زیر زنخ زد و همان گونه که روی صندلی اش آرام نشسته بود، به دامنه های تپهٔ علی آباد می دید که چگونه آرام آرام سیاهی شام آن را درخود فرو می برد هوا تاریک تر می شد. نقطه های رو شنی بردامنه های کوه علی آباد پیدا می شدند. مردم به درون خانه یی شان می آمدند و در هر خانه یی زندگی به نحوی ادامه می یافت. جوان همین گونه متوجه دامنه های علی آباد بود. به ناگاه نشست. دوباره دفتر یادداشت هایش را بیرون کرد و صفحهٔ آخرش را ورق زد و بر آن نوشت:

"موسی جان، این نوشته پایان یافته است. وقتی آن را در می یابی و می خوانی بدان که آن را برای این نوشته ام تا برای تو و یارانت سر مشقی باشد. تو حاکم یک دکان و چند تا شاگردهستی و وقتی بتوانی به حال رعایای محدود خویش برسی و آنان را به زحمت کشی و راستی و درستی پایبند سازی و به آنان بفهمانی که"... بنیاد ظلم در جهان اول اندک بوده است و هرکه آمده بر آن چیزی افزوده است"، بهروزی، در حکومت کوچکت رو به راه می شود. نظام و حکومت ها نیز بر همین منوالند. من دیگر چیزی نمی نویسم زیرا روزنه های امید بر رویم بسته شده اند و نمی دانم سر انجامم چه خواهد شد؛ ولی آه، راستی، این را نیز بدان که گفته اند:

اشک تا بر سر مژگان بار است
فرصت عمر همین مقدار است ."

جوان، ایستاد و به نقاط روشن فراوانی که بر دامنه های علی آباد چشمک می زدند خیره شد. بعد دیدم که اشک از چشمانش جاری است. همان گونه که می گریست نگاه هایش را از دامنه های شب گرفته برداشت و بی آن که سخنی بر زبان آورد، از کتابخانه بیرون رفت.

***

ماه ها می شود که دیگر من آن جوان را نمی بینم. او دیگر به کتابخانه نمی آید. کنار دستم روی صندلی او، آدم های دیگری هر روز می نشینند ولی صدای خش خش آرام قلم آن نویسنده را در ذهنم می شنوم که برای موسی جان ما می نویسد.

۱۲ سرطان ۱۳۸۵

کابل

حکمت ها و اسرار روزه در اسلام

مرحوم دکتر عبدالحی الهی

خداوند جل جلاله با امر و نهی که در دهد، دین برای انسان هدایت می سبب مشقت و زحمت طاقت فرسا برای بشر نمی شود و از طرف دیگر خداوند متعال غنی وبی نیاز است به عبادت انسان ها احتیاج وضرورتی ندارد، پروردگار عالم حمید است ودارای صفات زیبا وکامل می باشد عبادات در مجموعهٔ تعلیمات دین الهی یک قسمت مهمی را تشکیل می دهد که آن یک برنامهٔ تربیتی برای انسان محسوب می شود

دین آسمانی والهی برای انسان یک نسخهٔ شفا بخشی است. دین برای نجات و رستگاری انسان است. زیرا خداوند متعال حکیم است و از حکیم کار بیهوده و هدر صادر نمی شود. بناءً دین که از طرف خداوند می آید نه یک عبث می باشد و نه برای انسان ها مضر تمام می شود.

همچنان خداوند عالم و ارحم الراحمین است و رحمت خداوند بر غضبش سبقت دارد. فلهذا خداوند جل جلاله با امر و نهی که در دین برای انسان هدایت می دهد، سبب مشقت و زحمت طاقت فرسا برای بشر نمی شود و از طرف دیگر خداوند متعال غنی وبی نیاز است به عبادت انسان ها احتیاج وضرورتی ندارد، پروردگار عالم حمید است ودارای صفات زیبا وکامل می باشد عبادات در مجموعهٔ تعلیمات دین الهی یک قسمت مهمی را تشکیل می دهد که آن یک برنامهٔ تربیتی برای انسان محسوب می شود.

روزه که جزئی از عبادات اسلام است ومهم ترین رکن عملی اسلام بعداز نماز را تشکیل می دهد نیز برنامهٔ تربیتی برای کامل شدن انسان است حکمت ها و اسرار زیادی در آن وجود دارد.

روزه منحیث دومین رکن عملی اسلام برای مسلمان هم فایدهٔ فردی دارد وهم فایدهٔ اجتماعی، هم فایدهٔ مادی، هم فایدهٔ معنوی وهم فایدهٔ دنیوی وهم فایدهٔ اخروی را داراست.

اول: ببینیم که روزه برای یک روزه دار از لحاظ علم طب چه فایده یی را دارد. طب که در حقیقت علم معالجه امراض است و آن از نظرتاریخی دوقسم می باشد. یکی طب جدید که درمعالجهٔ امراض و بیماری ها از دواهای ساخته شده در فابریکه ها ولابراتوارها استفاده می شود مانند طبی که امروز ما به آن مواجه هستیم.

دوم طب طبیعی یعنی طبی که از دواهای کیمیاوی و از دواهای جدید استفاده نمی کند ، بلکه براین اعتقاد است که خداوند متعال جل جلاله در وجود انسان صفت ها وکمال هایی را قرار داده است که اگر انسان گرفتار مرض شود ، آن سیستم ها وقابلیت هایی که خداوند در وجود انسان قرار داده است به فعالیت آغاز می کند و انسان را از شر مرض محفوظ می دارد. مثلاً وقتی که یک انسان با خوردن غذای زهرآلود مسموم می شود ویا یک مادهٔ مضره را وارد معدهٔ خود می سازد، پروردگار عالم نظام ها ضمهٔ انسان را چنان عیار ساخته که دفعتاً حالت استفراغ پیدا می شود. معده بااستفراغ عکس العمل نشان می دهد ومواد زهری ومضره را می خواهد که از بدن شخص مسموم خارج بسازد این درحقیقت یک قابلیت طبیعی است که خداوند متعال در وجود انسان قرار داده است.

همچنان وقتی مکروب ها که موجودات ذره بینی هستند از راه تنفس یا از راه دهان ویا پوست وارد خون انسان می شوند، خداوند در وجود انسان لشکری برای دفاع در برابر آن مکروب ها آفریده است و فوراً قوای محافظ بدن برای دفاع از صحت برای مجادله بامکروب ها وعوامل مضره یی که ازبیرون وارد بدن انسان شده به مقابله برمی خیزد. چنانچه در وجود انسان غده هایی است که دارای ساختمان های کوچک می باشد که در داخل گوشت قرار دارد و درحقیقت شبکهٔ دفاعی در برابر عوامل مضرهٔ بیرونی درسراسر بدن انسان می باشد. وقتی مکروب داخل بدن می شود، آن غده ها به مقابله برمی خیزد و در برابرمکروب عکس العمل نشان می دهد ومکروب را بلع می کنند وخود شان نیز گرفتار درد می شوند ویک نوع ورم وپندیدگی پیدا می کنند.

پس طب طبیعی می گوید که در وجود انسان خداوند ... [illegible]

گذاشته است وبدن از طریق آن عوامل مضره را از خود دور می کند. فلهذا به جای استفاده از دوا های صنعتی جدید از گل ها، از ریشه های درخت وگیاه ها، ازجوشاندهٔ ساقه های گیاه، از طریق حمام در آفتاب که انسان خود را چند دقیقه در آفتاب قرار می دهد، ازطریق حمام در آب های معدنی چه آب گرم و آب سرد، از طریق مساژ یا مالش، تکان برقی و روزهٔ طبی یعنی رژیم غذایی که دکتر برای انسان آن را منظم و معین می دارد، استفاده می کند. اما روزه و روزه داری براساس طب طبیعی جدید بهترین وسیلهٔ علاج بعضی از بیماری ها و بهترین وسیلهٔ وقایهٔ بدن و حفاظت بدن از شر امراض می باشد امراضی که به واسطهٔ روزه از ها که فقط برای یک ماه اشتهای انسان را کم می سازد ولی بعد از یک ماه تأثیر این دوا از بین می رود. اما یگانه راه علاج مرض چاقی، ورزش، رژیم غذایی و روزهٔ شرعی است.

بدن انسان به مواد مختلف معدنی، شرینی ها، پروتین، و ویتامین ها ضرورت دارد اگر بدن انسان به قدر کافی، روزمره غذا نگیرد، اولین چیزی که به مصرف می رسد چربی های اضافی بدن است، بدن مکلف است که برای پیشبرد حیات یومیه نیرو تدارک نماید و اگر انسان روزه بگیرد بدن به مصرف مواد ذخیره یی خود آغاز می کند و یگانه مواد ذخیره یی که به مصرف می رسد چربی های اضافی بدن است و بدین ترتیب شخص چاق از مرض سخت می کند در این حال مریضی برای انسان پیش می شود که آن را تسمن شرایین می گویند.

پس از سخت و تنگ شدن رگ ها و مجراها فشار خون بالا می رود؛ زیرا مجرای رگ ها تنگ شده است و قلب باید با قوت بیشتر خون را به بدن برساند و قلب باید بیش از حد مورد ضرورت انرژی خود را مصرف کند. لهذا به اثر کار زیاد و شاقه، قلب خسته می شود به نارسایی مبتلا می گردد و از کار می افتد و سرانجام باعث مرگ انسان می گردد. به عین شیوه روزه داری سبب می شود که چربی هایی که در طول یک سال در جوارح داخلی رگ ته نشین شده و ترسب یافته ذوب گردیده و به مصرف بدن برسد و انسان از طریق روزه داری از مرض

یک فزیک دان روسی به نام لکزنکوف به یک مرض لا علاج مبتلا گردیده بود که دکتران طبی هر قدر به معالجه اش پرداختند در صحت مندی اش مفید تمام نگردید. چون این فزیک دان روسی از خوردن دواهای مختلف خسته گردید دست به اعتصاب زد و خود را به بستر مرگ انداخت و تعهد کرد که دیگر هیچ چیز نخورد تا این که مرگ به سراغش بیاید و از این حالت نجاتش دهد اما بعد از دو سه روزی که این فزیک دان در گرسنگی به سر می برد به شکل تعجب آوری از مریضی نجات می یابد و صحت مند می شود. بدین ترتیب روزه داری، بسا امراض را علاج می کند اگر چه که روزه داشتن آن فزیک دان روزهٔ شرعی نبود ولی بدون شک همین روزه داشتن چنین حکمتی را دارا است

انسان دور می شود و انسان از شرآن درامان می ماند عبارتند از:

۱– مرض چاقی :

چاق بودن زیاد مرض محسوب می شود و برای صحت انسان فوق العاده مضراست. انسان چاق در نقاطی از بدن خود به شکل ذخیره چربوی اضافی دارد که در اطراف گرده، روی شکم، اطراف قلب و زیر پوستش می باشد. این چربوها بار قلب را سنگین می سازد ، به هر پیمانه یی که انسان بزرگ و چاق باشد همان پیمانه بار قلب او هم سنگین تر می باشد و قلب را که وظیفه اش رسانیدن خود به تمام بدن است زیر فشار قرار می دهد.

قلب برای رسانیدن خون به تمام بدن با موجودیت چربوهای اضافی به اطرافش مجبور است که شدیداً ضربان نماید و با قوت هرچه بیشتر خون را در بدن پمپ کند، زیرا قلب بدن کلان شده و شبکهٔ نل دوانی بسیار وسیع گردیده است و قلب مکلف است که خون را تا آخرین نقطهٔ بدن انتشار دهد. فلهذا قلب در بدن شخص چاق به مرور زمان خسته می شود. از کار می افتد، ورم و پندیدگی پیدا می شود و عمر انسان کوتاه گردیده از حیات محروم می گردد. بدین ترتیب چاقی یک مرض مهلک به حساب می آید و در مورد علاج آن اگرچه راه های متعددی نشان داده شده است و اعلانات زیادی از طریق وسایل نشراتی پخش می شود ولی دوای موثری که مرض چاقی را علاج کند وجود ندارد، ... [illegible] چاقی نجات می یابد و روزه بهترین راه علاج این مرض است.

۲– مرض تسمن شرائین:

بدن انسان دارای سه نوع رگ های سیاه، سفید و سرخ می باشند. سرخ رگ ها وظیفه دارند که خون پاک را به بدن تقسیم نمایند. سیاه رگ ها وظیفه دارند که خون ناپاک و آلوده را از بدن به طرف قلب و از قلب به شش ببرد تا دوباره هوا بگیرد و پاک شود. رگ های سفید وظیفه دارند که به شکل زه کشی بدن را تصفیه کنند یعنی آب های اضافی بدن را نقل داده از بدن خارج می سازند و به واسطهٔ آن شسته می سازند و به واسطهٔ آن بدن شسته می شود و از درون پاک می گردد. در خون انسان مواد مختلفی وجود دارد یکی از موادی که در خون است چربی است. هر مواد در خون به یک اندازهٔ معین است که از آن مقدار کم یا زیاد شود انسان به مریضی مبتلا می گردد. چربی هم در خون انسان فقط یک اندازهٔ معین دارد. گاهی وقت که انسان به مرض چاقی گرفتار می شود، میزان چربی خونش از حد مورد احتیاج بالا می رود و چربی های اضافی بالای سطح داخلی دیوارهٔ سرخ رگ ها ته نشین می شود و رسوب می کند و در درون رگ های سرخ شبیه به چیزی که در اصطلاح عامیانه (منگ) گفته می شود یک لایه به وجود می آید.این لایه مجرای رگ را تنگ می سازد و آهسته آهسته کلسیم نیز بالای این لایه توقف نموده و ... [illegible] تسمن شرایین نجات می یابد.

۳– مرض تسمم مواد معدنی:

سم به معنی زهر و تسمم به معنی زهر آلود شدن است. مواد معدنی عبارت از گچ، چونه، آهن، پلاتین، نفت خام وغیره می باشد که بدن انسان به مواد معدنی ضرورت دارد. مثلاً برای این که استخوان های طفل که نرم می باشد سخت و محکم شود و دندان تشکیل نماید به کلسیم ضرورت دارد همچنان در خون انسان آهن وجود دارد اگر آهن در بدن انسان کم شود به کم خونی دچار می شود. اما هر مواد معدنی و غیر معدنی که در بدن انسان وجود داشته باشد خداوند متعال آن را به طرز خاص و اندازهٔ معین قرار داده است که اگر از همان حد معین کم و زیاد شود سبب مریضی انسان می گردد. مواد اضافه از حد ضرورت در نقاطی از بدن جمع می شود و باعث ضرر و مریضی می گردد. مثلاً آهن اگر از حد ضرورت در بدن زیاد شود در جگر تجمع می کند و سبب مسمومیت می گردد.

بعد از این که صنایع و فابریکه ها در جهان انکشاف کرد و غباری ناشی از آن بیشتر گردید. خاصتاً در شهرها، در گرد و غبار موجود در هوا مواد معدنی وجود دارد که وقتی انسان آن را تنفس می کند در شش ها و بعضی اعضای بدن تراکم می نماید و انسان را مسموم می کند. در ماه مبارک رمضان خون حالت ترشی را اختیار می کند. البته باید گفت که مواد دو قسم را می سوزاند و مزه اش ترش مثلا سرکه یک نوع تیزاب است اما تیزاب خفیف می باشد. در لیمو، در بطری های که از آن برق تولید می شود تیزاب وجود دارد. و مواد دومی یا مواد دیگری که وجود دارد. تلخ می باشد. که آن را به نام الکول یاد می نمایند، خون در حالت روزه داری کمی به طرف تیزابی شدن تمایل می کند خاصیت تیزاب این است که اگر بالای نمک انداخته شود نمک را حل می کند. پس خون که خاصیت تیزابیت را پیدا نموده است و مواد معدنی که به شکل اضافی در بدن جا به جا شده و تراکم یافته است با خون تعامل می نماید و مواد اضافی بدن بدین ترتیب از بدن اخراج می شود و انسان از مرض تسمم نجات پیدا می کند.

۴– علاج دیگری که برای صحت مندی بدن انسان از طریق روزه به وجود می آید شوک یا تکان دادن بدن انسان است، روزه در پایان روز یا نزدیک افطار بدن شخص روزه دار را تکان می دهد. یعنی بدن را بیدار می سازد قبلا گفتیم که خداوند متعال در بدن انسان سیستم های را قرار داده است که با هر نوع پیش آمد ناگوار و نا مطلوب اتومات مقابله می کند. مثلا در سامان و آلات، تخنیک جدید فیوز، برق را در نظر بگیریم. در شبکه های لین برق دستگاهی را به نام فیوز یاد می کنند که یک دستگاه اتومات است این دستگاه هر زمانی که جریان برق از ظرفیت لین اضافه تر شد و خطر حریق به وجود اید به طور اتومات خود را قطع می کند. این یک سیستم اتومات ساده و بسیط است که انسان ها آن را ساخته اند. اما در بدن خود انسان ها هزاران سیستم اتومات وجود دارد. مثلا در زیر قبرغهٔ ما به طرف چپ بدن چیزی به نام طحال است که وظیفهٔ آن نگهداشتن یک مقدار خون به صورت ذخیره است. طحال حقیقت یک دیپو و یک ذخیرهٔ اتومات بدن را دارد. اگر شخصی به اثر زخم یا خون بینی از بدن خود خون ضایع کند. طحال اتومات انقباض می کند و خون اضافه را که به شکل ذخیره در خود نگهداشته است، به دوران خون می اندازد و می کوشد که از کمبود خون بدن جلوگیری کند. همین گونه در روزه داری انسان از خوردن غذا در طول روز خود داری می کند و پایان روز سلول های بدن که به فقر مواد غذائی دچار می شود سیستم های اتومات خود را به کار می اندازد و در برابر فقر مواد غذائی عکس العمل نشان می دهد و این عکس العمل، بدن را یک شوک حیاتی یا تکان حیاتی می دهد و بدن از نیروهای حیاتی که در خود به شکل با القوه دارد با الفعل استفاده می نماید و حتی احتمال این می رود که به تقدیر و ارادهٔ خداوند در اثر این تکان و شوک حیاتی در عمر انسان افزودی بیاید و به همین جهت است که بعضی علماء می گویند بسیار احتمال دارد که به اثر روزه داری انسان فلج و نیمه فلج نجات پیدا کند زیرا تکان یا شوکی که بدن در اثر روزه داری می بیند می تواند قسمت های فلج و نیمه فلج بدن را به حالت اصلی در بیاورد.

یک فزیک دان روسی به نام لکزنکوف به یک مرض لا علاج مبتلا گردیده بود که دکتران طبی هر قدر به معالجه اش پرداختند در صحت مندی اش مفید تمام نگردید. چون این فزیک دان روسی از خوردن دواهای مختلف خسته گردید دست به اعتصاب زد و خود را به بستر مرگ انداخت و تعهد کرد که دیگر هیچ چیز نخورد تا این که مرگ به سراغش بیاید و از این حالت نجاتش دهد اما بعد از دو سه روزی که این فزیک دان در گرسنگی به سر می برد به شکل تعجب آوری از مریضی نجات می یابد و صحت مند می شود. بدین ترتیب روزه داری، بسا امراض را علاج می کند اگر چه که روزه داشتن آن فزیک دان روزهٔ شرعی نبود ولی بدون شک همین روزه داشتن چنین حکمتی را دارا است.

ادامه دارد

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.

● مطالب آمده مسترد نمی گردد.

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضاي خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه‌خدا از علي‌ترين آرزوهاي‌ملت

دور هفتم سال پنجم شمارهٔ بیست و دوم چهارشنبه ۲۹ سنبله ۱۳۸۵ ۲۶ شعبان المعظم ۱۴۲۶ – September 20 , 2006

محمود عباس تحت فشار آمریکا و اسرائیل برای تعیین دولت دلخواه شان قرار دارد

بوش و عباس امروز در نیویورک با یکدیگر دیدار می‌کنند

محمود عباس برای عدم تعامل با هر دولت حماس که حاضر به رد مقاومت، به رسمیت شناختن اسرائیل و قبول توافقنامه‌های پیشین نباشد، از جانب آمریکا و اسراییل تحت فشار قرار دارد.

به نقل از پایگاه اینترنتی الجزیره، کاندولیزا رایس، وزیر خارجه‌ء آمریکا و تزیپی لیونی، وزیر خارجه‌ء اسرائیل در مذاکرات جداگانه‌یی در نیویورک به محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان اعلام کردند که هیچ مصالحه‌یی در خصوص سه اصل تعیین شده از سوی کمیته‌ء کاری چهار جانبه صورت نمی‌پذیرد.

خبرگزاری آسوشیتدپرس نیز اعلام کرد: رایس نشست خصوصی را با عباس بدون همراهان معمولشان در حاشیه‌ء اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل برگزار کرد.

شان مک کورمک، سخنگوی وزارت خارجه‌ء آمریکا اهداف آمریکا را برای این نشست بیان نکرد و همچنین هیچ مطلبی

درباره‌ء این که آیا رایس به عباس در خصوص پیامدهای رابطه با حماس هشدار داده، ارایه نکرد.

رایس در پاسخ به سؤالی درباره‌ء آزادی احتمالی گلعاد شلیط، سرباز اسرائیلی اسیر شده در غزه، همزمان با دیدارش با لیونی گفت: من به سادگی موضع آمریکا را مکرراً بیان می‌کنم. این زندانیان چه در لبنان و چه در اراضی فلسطینیان باید فورا و بدون قید و شرط آزاد شوند.

روزنامه‌ء یدیعوت آحارانوت نیز نوشت: بوش در نظر دارد به عباس بگوید کشورش هر دولتی را که رسماً کشور اسراییل را به رسمیت نشناسد، به توافقنامه‌های گذشته احترام نگذارد و مقاومت و تروریسم را رد نکند به رسمیت نمی‌شناسد.

بوش و عباس در حاشیه‌ء نشست مجمع عمومی سازمان ملل امروز در نیویورک با یکدیگر دیدار می‌کنند.

استفان هادلی، مشاور امنیت ملی آمریکا در باره‌ء نشست‌های مقدماتی این دیدار گفت: سیاست آمریکا بسیار واضح است. آمریکا از صداهای میانه‌رو حمایت می‌کند و عباس یکی از آن‌هاست. مساله‌ء بزرگ این است که آیا حماس مقاومت را کنار می‌گذارد و اسرائیل را به رسمیت می‌شناسد و به توافقنامه های گذشته احترام می‌گذارد یا خیر.

عکاس برنده‌ء پولیتزر ۲۰۰۵ در بند نیروهای آمریکایی

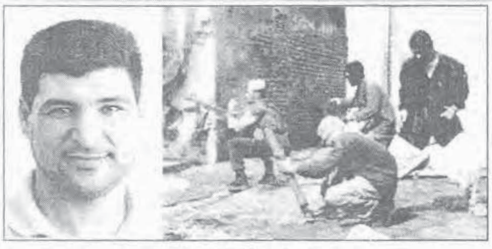
به‌رغم گذشت پنج ماه از بازداشت بلال حسین - عکاس آسوشیتدپرس- ، ارتش آمریکا وی را نه متهم و نه بازداشت می‌کند.

مسؤولان آسوشیتدپرس اعلام کردند که عکاس‌شان مرتکب تخلفی نشده و تنها به‌دلیل مظنون به تهدید بودن، اسیر شده و بازداشت فرد بدون احراز هرگونه جرمی پذیرفتنی نیست.

تام کورلی - رئیس این آژانس خبری آمریکایی – گفته است، بیش از پنج‌ماه است که سعی می‌کنند با ارتش آمریکا یا نمایندگان آنها مذاکره کنند. موضوع مطرح شده درباره‌ء جنایت یا تهدید علیه امنیت آمریکا نیست، بلکه درباره‌ء عدالت است. بلال بر خلاف قوانین عراق و همچنین بر خلاف کنوانسیون ژنو بازداشت شده و ضروری است که براساس قوانین عراق متهم و یا سریعا آزاد شود.

به گفته‌ء کورلی، با تحقیقات انجام شده هیچ نشانی مبنی بر متهم بودن حسین تهیه نشده است. تقاضای AP این است که با حسین به‌درستی برخورد شود. وزارت عدلیه‌ء عراق نیز درخواست رسمی را برای آزادی حسین درصورت متهم نبودن او صادر کرده است.

بلال حسین از سپتامبر سال ۲۰۰۴ با آسوشیتدپرس همکاری

از طرف راست به چپ عکسی که شک امریکاییان نسبت به بلال حسین را بر انگیخته است

می‌کرد و عضو ۱۱ نفری بود که در سال ۲۰۰۵ جایزه‌ی پولیتزر را برای عکاسی خبر فوری - لحظه‌یی - دریافت کرده اند. او در شهر فلوجه متولد شده است و سال ۲۰۰۵ را در رامادی بسر برد. او به اتهام همکاری در ربودن دو روزنامه نگار از ۱۲ اپریل در بازداشت نیروهای نظامی آمریکایی به سر می برد. در حالی روزنامه‌نگاران گفته‌اند که او آنان را پناه داده و پس از آن به مکان امنی در رمادی برده است. اما نیروهای آمریکایی حاضر به شنیدن این اظهارات نیستند. آمریکایی‌ها همچنین می‌گویند که این عکاس مجری بخشی از یک عملیات مخفی است.

یکی از عکس‌های بلال حسین که برنده‌ء جایزه پولیتزر شد، خبری مهم را در عراق به تصویر کشیده که به‌گفته‌ء وکیل او همین عکس شک آمریکایی‌ها را مبنی بر مظنون بودن او برانگیخته است.

لیسه های افغان ـ ترک ...

را آغاز کرده است و در چهار شهر دیگر یک لیسه برای پسران دارد.

لیسه‌ء افغان ـ ترک کابل هم اکنون بیش از ۵۰۰ شاگرد دارد و تعداد مجموع شاگردان این لیسه ها در کل افغانستان به دو هزار و چند صد نفر می رسد. لیسه های افغان ـ ترک شاگردانش را از میان متعلمان صنف هفتم بر می گزیند و آنان باید برای ورود به این لیسه سه امتحان کنکور را سپری کنند. چون پرسش های امتحان های کنکور این مؤسسه زمینه های مختلف علوم طبیعی و انسانی را فرا می گیرد از ابتدا شاگردانی برای ورود به این لیسه ها ثبت نام می کنند که از شاگردان رده های بالا در صنف درسی و دارای آمادگی باشند. بدین گونه لیسه های افغان ـ ترک شاگردانش را از میان مستعد ترین و با هوش ترین بچه ها انتخاب می کند و می توان لیسه های افغان ـ ترک را آوردگاه تیز هوشان افغانستان لا اقل در این پنج شهر کشور دانست.

در شرایط و اوضاعی که افغانستان در پهلوهای متعدد زندگی به ویژه تعلیم و تربیت آسیب هایی فراوان را دیده است، لیسه های افغان ـ ترک آن را با شرکت شاگردانش در مسابقات علوم و فناوری در قطار کشورهای بسیار پیشرفته و با ثبات قرار داده است. تا هنوز ۱۲ نفر از جهان مدال به دست آورده اند. ۵ مدال طلا و ۴ مدال نقره و ۲ مدال برنز.

مؤسسه‌ء افغان ـ ترک در پرورش شاگردان به هر دو پهلوی روند تربیت، اموزش و پرورش توجهی شایان کرده است. در این مؤسسه به گونه یی متوازن هم علوم معاصر طبیعی و هم علوم انسانی جایگاه ویژه‌ء خود را یافته است. فارغان لیسه های افغان ـ ترک در پهلوی ورود در زمینه‌ء علوم با مهارت های دیگر لااقل با کامپیوتر و زبان انگلیسی و زبان ترکی آشنایی خوبی دارند.

افزون بر این ها مؤسسه‌ء افغان ـ ترک تنها در سال گذشته و امسال شماری از شاگردان سرآمد را به هزینه‌ء خودش به بورسیه های تحصیلات عالی به خارج فرستاده است، ۵۰ نفر را به ترکیه و ۶۰ نفر را به هندوستان ۵ نفر را به آمریکا و ۶ نفر را به روسیه و ۳ نفر را به چین و ۳ نفر را به مصر.

آموزگاران لیسه های افغان ـ ترک، ترکی و افغانستانی هستند که در گزینش آنان نیز توانایی های آموزش و پرورش مورد توجه قرار دارد.

بی تردید کار مؤسسه‌ء افغان ـ ترک در زمینه‌ء تعلیم و تربیت به صورت عموم و در زمینه‌ء تعلیم و تربیت در بخش خصوصی به گونه‌ء خاص تجربه یی بسیار موفق و قابل تحسین و پیروی است و بایسته است که این مؤسسه به دلیل خدمات ارزشمندش در عرصه‌ء آموزش و

د کرنیزو تولیداتو کچه دې لوړه شي

عبدالقدوس

ډیرش کلن جګړه ییز نا تار هیواد او هیوادوالو ته د نورو ستونزو او کړاوونو ترڅنګ د نشه یي توکیو توره بلا هم په میراث پرې ایښي ده او د نړیوالي ټولني پام یې را اړولي دي، هم د رواني نااعلام شوي جګړې په یوه لاامل اوښتي ده. په دې کې شك نه شته، چې د جګړې ناخوالو د هیواد پراخي پرګنې بې وزلي او بې چاره کړې او دې ته یې اړ کړیدي، چې د نشه يي توکیو تولید، قاچاق او کاروني ته لاس واچوي، که څه هم د افغانستان اسلامي دولت د دې ملي ستونزي د هوارولو لپاره د نړیوالې ټولني په مادي او معنوي مرستو هلې ځلې کوي، چې د دې بلا له شر څخه هیواد وژغوري، همدارنګه د هیواد د علماوو شورا هم د نشه یي توکیو تولید، قاچاق او استعمال د اسلام د مبارك دین د سپیڅلو ارزښتونو خلاف او حرام بللي دي او خپلو هیوادوالو ته یې له دې وژونکي بلا څخه د لریوالي او د ډډې کولو سپارښتنه کړې ده.

د پام وړ ده چې په دې نیږدې شپو ورځو کې د ولسي جرګي غړیو پریکړه کړې ده، چې د دې ستونزي په حل کې پراخي هلي

ځلې وکړي او له خپلو هیوادوالو یې غوښتي دي چې له دې ساري ناروغی څخه ځانونه لرې وساتي. د ټولو هلو ځلو موخه یوه ده هغه هم په ګران هېواد کې د نشه يي توکیو تولید، قاچاق او استعمال له منځه وړل او له دې بلا څخه د هیواد او نړیوالو ژغورل دي؛ خو لکه څنګه، چې اوریدل کیږي په دې اړوند لا تر اوسه د پام وړ پرمختګ نه دی تر لاسه شوی.

د ډیرو پوهانو او د نظر د خاوندانو په اند، چې د پورتنیو ستونزو د اواري نوري لارې چارې باید شته چې باید ولټول شي.

ټول په دې پوهیږي، چې افغانستان یو زراعتي هیواد دی، د هیواد ډیری اوسیدونکي د کرکیلي له لارې نه د ژوند اړتیاوې پوره کوي.

د پخوانیو معلوماتو له مخې په ګران هیواد کې لږ تر لږه 14 ملیونه هکتاره د کر ځمکه. معلوماتو له مخې له پورتني ځمکي څخه یې لس زره هکتاره آبي او پاتي للمي ده، چې آبي ځمکي یې د کانالونو ویالو، کاریزونو، بې له شکه د باران په اوریدو پورې اړه لري.

د دې لپاره، چې له بزګرانو هیوادوالو سره بیړنۍ مرسته شوې وي، دولت ته په کار دي، چې د کانالونو، ویالو، کاریزونو او چینو د پاکولو او بیا رغونې په اړوند په ټول هیواد کې ګړندي ګامونه پورته کړي او د هیواد له بزګرانو سره د ځمکو د خړوبولو په برخه کې مرسته وکړي. د دې ترڅنګ د کرنیزو تولیداتو د اندازې د لوړولو په موخه د هیواد له بزګرانو د زراعتي تخنیکي وسایلو، اصلاح شویو تخمونو، کمیاوي سرې او د نباتاتو د ناروغیو له منځه وړلو لپاره د دواګانو (درملو) مرسته وکړي. ترڅو په ټول هیواد کې د زراعتي او کرنیزو تولیداتو کچه لوړه شي. د دې ترڅنګ دې دولت باید هڅه وکړي، چې د بزګرانو، د کرنیزو تولیداتو د پلورلو لپاره یو پر زړه پورې مارکیټ پیدا کړي ترڅو بزګران وکولی شي، په ادامه او ډاډمنه توګه خپل کرنیز تولیدات وپلوري.

دولت دې د یوې لنډې مودې لپاره د نشه یي توکیو د مناسب او هڅوونکي بدیل په توګه یوه ټاکلې اندازه سفسایدي ومني او له بزګرانو څخه دې کرنیز تولیدات او محصولات په لوړه بیه راونیسي، ترڅو دوی په دې ډاډه شي، چې کولی شي، له دې لارې نه د ژوند اړتیاوې پوره کړي، کیدای شي له دې لارې نه دې ته وهڅول شي، چې د